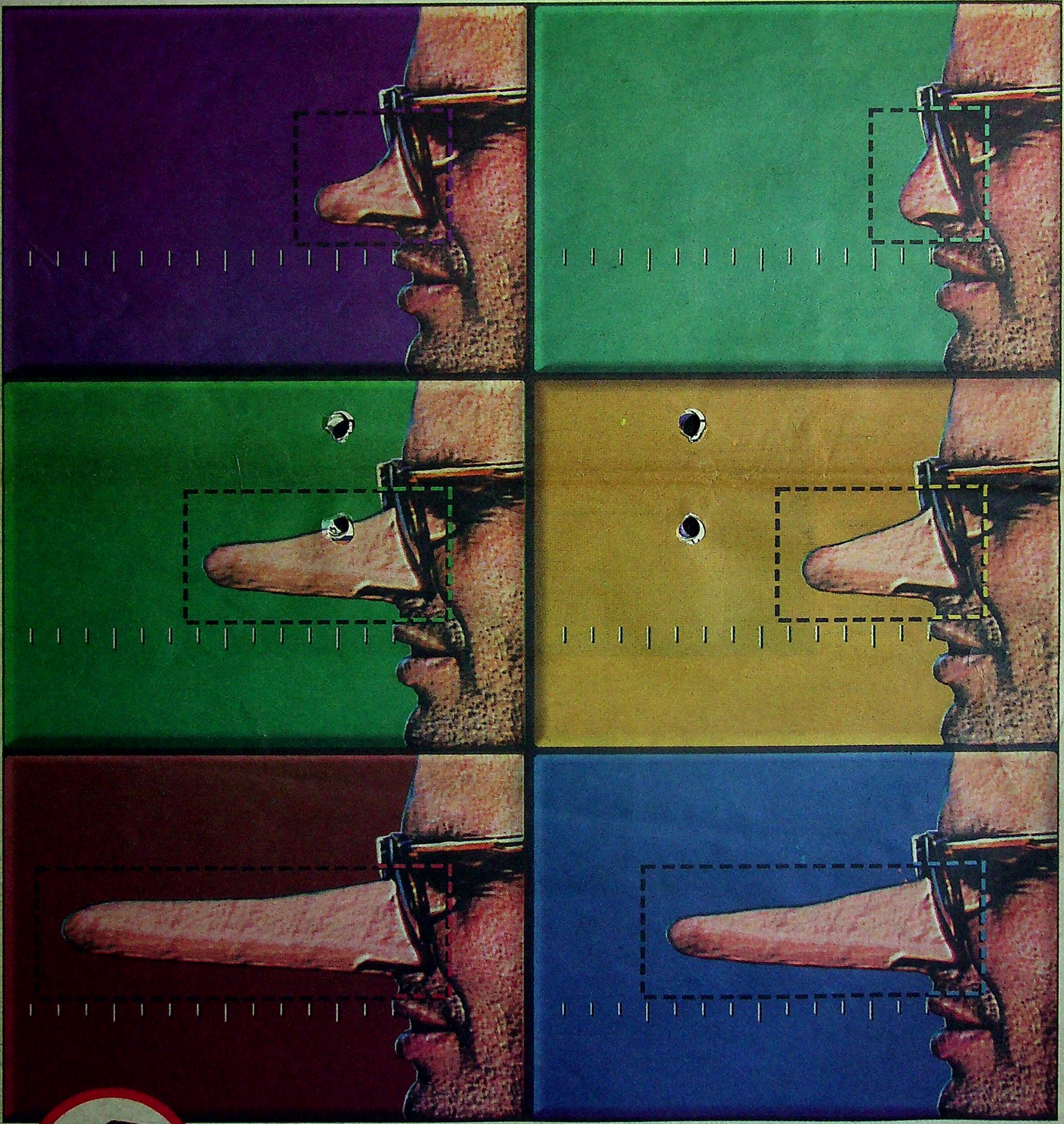
קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

7.10.97 גיליון מס' 31 ● http://www.haaretz.co.il/captain

מכונת אמת בכל בית (עמ' 4)

איך בוחרים מצלמה דיגיטלית? (עמ' 12)

מעבר הכפר

יש לו יתרונות "ילד מירוחם, שהוריו לא יכולים להרשות לעצמם לקחת אותו לטיולים במוזיאונים החשובים בעולם, יכול להכניס את כל מוזיאון הלובר 80 פעם בתוך המחשב שלו, ואז קטנים עליו כל המו־זיאונים בארץ" (אשר עידן, ד"ר לפילוסופיה המתמחה באינטרנט בארגונים ובמערכות, מסביר בראיון לקוראי "לאשה" את השי־נוי שתחולל הרשת בילדי ירוחם)

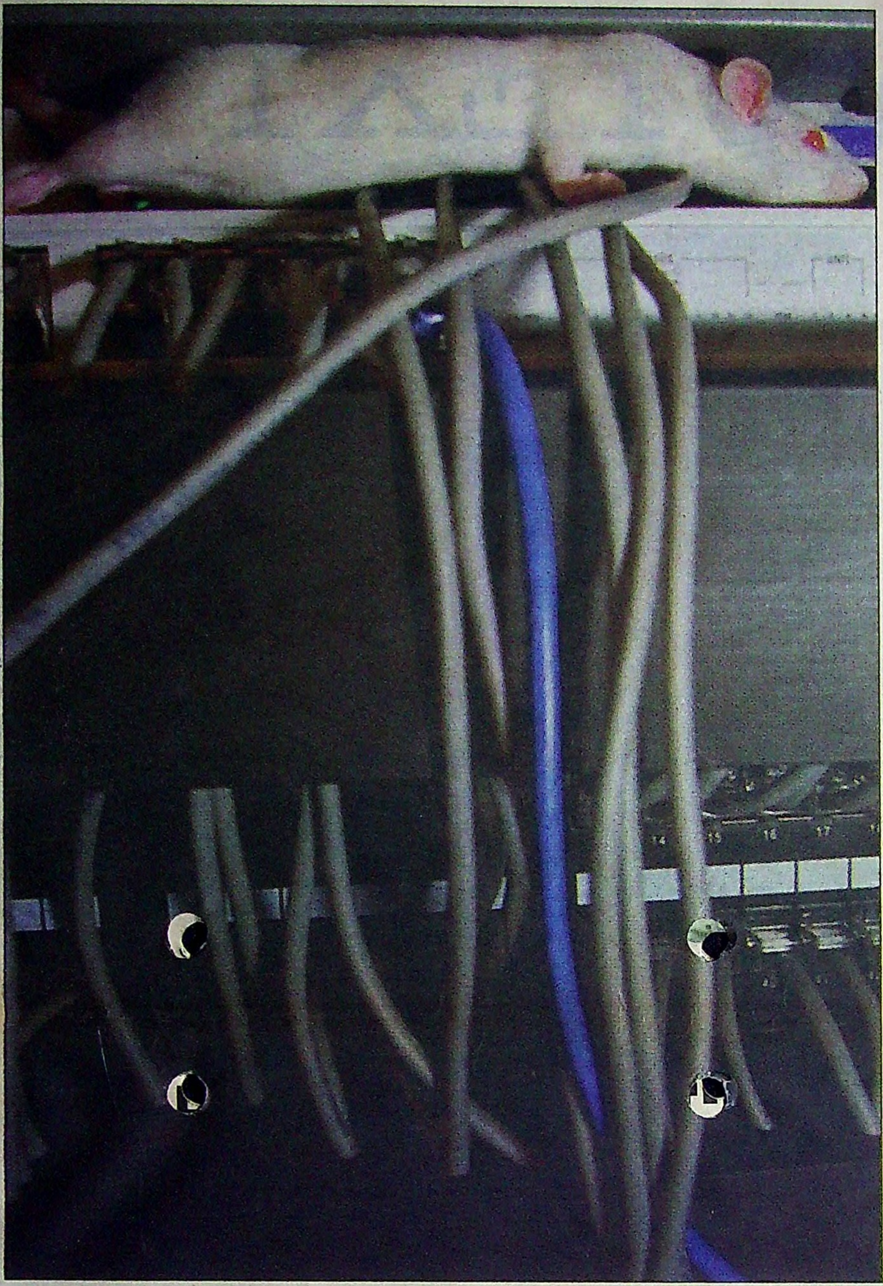
הוא לא ממכר "אנשים חושבים שמי שעובד בבית במחשב הוא מכור, למרות שבעצם זה לא נכון. אני מכיר המון אנשים שעובדים באינטרנט ולא מכיר אפילו מכור אחד" (ד"ר אשר עידן, באותו ראיון)

חייבים להשתמש בו "מי שאינו מתורנט הוא האנאלפאבית של המאה ה־21" (ד"ר עידן חושף בראיון תחדיש לשוני מהפכני)

הוא נלחם בנגע הסמים "מ־קובלת התפישה לפיה תפוצת הסמים בעולם מתרחבת, בעיקר בקרב בני נוער... השימוש בסמים נובע בין היתר מריקנות רוחנית שמקורה בהתפוררות ערכים כמו משפחה, תנועות נוער וכדומה. השימוש הגובר באינטרנט ימלא את החלל הרוחני שנוצר בדור האחרון, וכך יצטמצם הצורך בסמים אצל משתמשי האינטרנט" (כתבת "לאשה" מסבירה את תורתו של ד"ר עידן)

הוא כמו טריפ "האינפורמציה זורמת כל כך מהר, שהתחושה שנוצרת היא של טריפ רוחני" (ד"ר עידן חושף את הטכניקה שבבסיס תורתו)

והוא מקרב לבבות "אפשר לשבת ביחד, לשוטט באינטרנט ולראות שהשד לא כל כך נורא" (כך מציע ד"ר עידן להורים ולי־לדים להילחם בצוותא בסמים)

העכברה הלבנה שבתמונה לא מכרסמת את הכבלים של המחשב, עניין עגום שעשוי להסתיים בהוצאות ניכרות ולכלוך על השטיח, אלא עובדת בשירות מערכת החינוך האמריקאית. Roving Rattie, "העכברה המסיירת", אומנה להעביר כבלי מחשב דרך חורים בקירות, תיקרות ושאר פינות וחרכים שאינם ראויים למעבר אדם. בסיועה האדיב חוברו לרשת כל חדרי הכיתות בבית הספר היסודי "מרי פארמר", ליד סן פרנסיסקו. משרד החינוך האמריקאי הודיע השבוע כי 106 אלף בתי ספר בארה"ב חוברו עד כה לרשת, במסגרת הפרויקט לחיבור מערכת החינוך כולה. שם כנראה מתכוונים לזה ברצינות

תצלום: אי.פי

שלום, כאן הקפטן שלכם

הקפטן שלכם פוחד ממכונות אמת בערך כמו שהוא פוחד ממכר־נות קפה. אין לו מה להסתיר, והוא שותה עם שתי כפיות סוכר. זו נקודת המוצא שלו בוויכוח על ה"ט־ראסטר" (ראו עמ' 4). אבל גם בחור חזק ובטוח בעצמו כמו הקפטן יודה שנפל דבר בישראל. מעכשיו, יוכל כל אחד מאיתנו לרכוש לו תוכנה שכזו ותמיד לדעת את "האמת".

למעשה, השם מטעה. תפקידה של מכונת האמת הוא לא לייצר אמיתות מוצקות, כפי שמת־בקש משמה. תפקידה הוא הפוך לגמרי: מכונות האמת גורמות למשתמש בהן לחפש את השקר. האמת היא הכישלון של המ־כונה, ומן הסתם גם של המשתמש בה. רק כשמישהו ישקר לנו – ומישהו כל הזמן משקר למישהו – נדע שהתוכנה באמת עו־בדת.

דפדוף קל, ואתם נתקלים בכתבה על עולמות תלת־ממדיים ברשת (ראו עמ' 6). בעולמות האלה הגולש יוצר לעצמו זהות אלקטרונית, ואפשר ליצור עוד ועוד. הופ, ואנחנו כבר בעמ' 10, שם מסופר על דג וירטואלי שנלקח בן ערובה על ידי חברת ענק. בעמ' 12, השוואה בין מצלמות דיגיטליות. כל מצלמה מגיעה עם תוכנה המאפשרת לשפר, לשפץ וא־פילו לשנות לגמרי את התמונה המקורית. אז בסדר, יש גם מכונת אמת. נעבור גם את זה.

המציאות שלנו משתנה כל הזמן. מי שחשב שהמחשב האישי יישאר מכונת חישוב או סתם מחסן לקבצים ישנים, מצא את עצמו עומד עם מגב מול שיטפון, והשיטפון רק מתחיל והמרזב סתום.

נכון, לא נעים להתקשר למישהו ולחשוד שאולי מקליטים אותך. אבל לקפטן שלכם יש פתרון פשוט: תשלחו דואר אלק־טרוני. אין הקלטות, אין גרפולוגים, יש רק את המלה הכתובה. הרבה מלים רעות אפשר להגיד על האינטרנט, אבל העובדה היא שאנשים פתאום חזרו לכתוב מכתבים. המלה הכתובה חזרה, וזה דווקא משמח את

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

השער: אפרת בלוסקי

QTEXT 7

עברית היא השפה הטבעית שלנו

קיוטקסט, מעבד התמלילים הישראלי לסביבת חלונות, פותח במיוחד עבור מי שכתיבה עברית היא הצורך הראשוני שלו. היכרות רבת שנים עם אלפי צרכנים ישראלים, שהפכו את קיוטקסט למעבד התמלילים הפופולרי בישראל, איפשרה לנו לפתח תוכנה הנותנת מענה מושלם בעברית לסביבת חלונות.

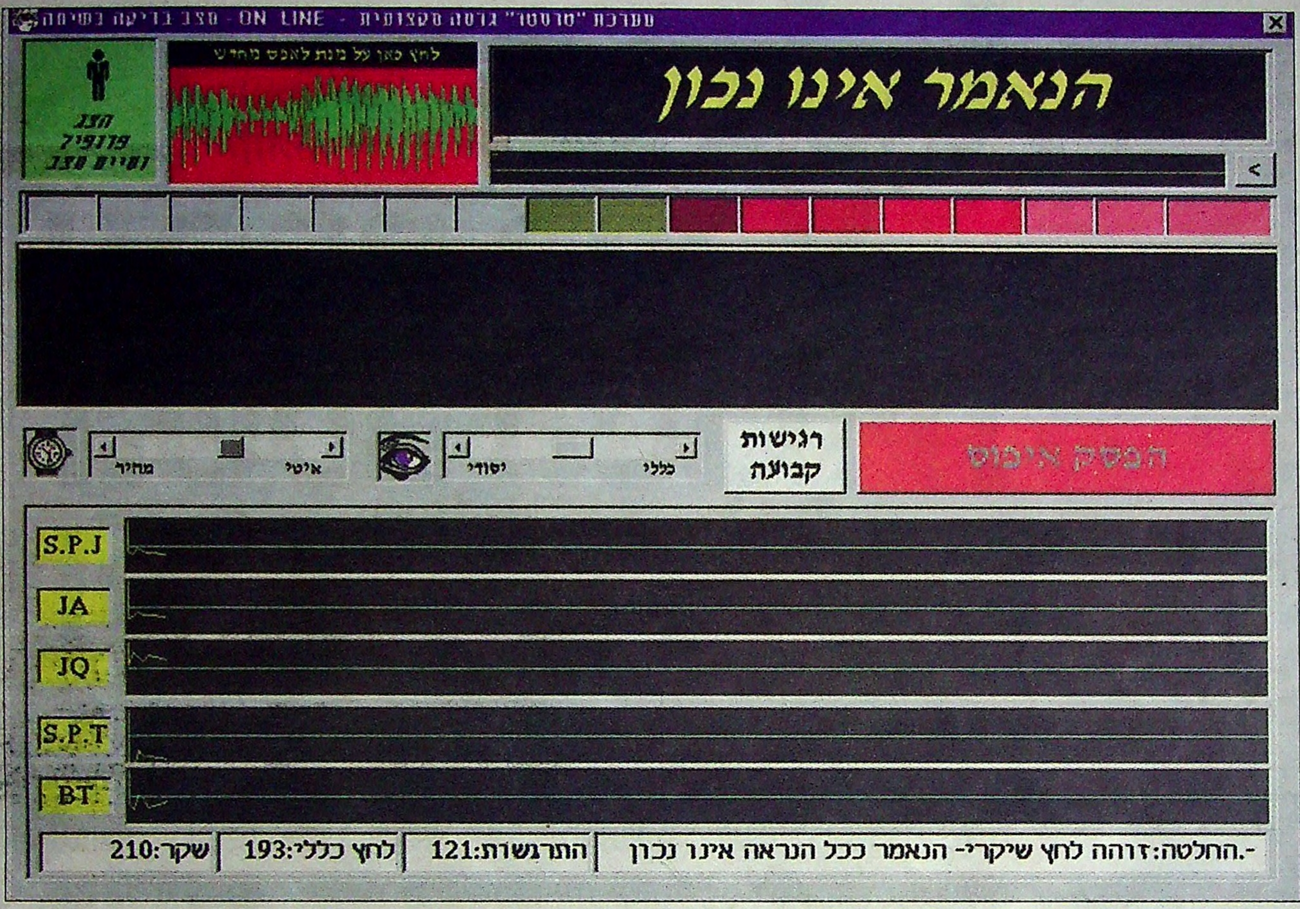

- התוכנה מאפשרת עריכה טבעית טקסט מעורב עברי/אנגלי.
- ניהול המסמכים המתקדם ביותר בעברית ובאנגלית
- אוסף עשיר של תמונות הקשורות להוויה הישראלית.
- אפשרות קלה ונוחה לניקוד.
- מילון עברי-אנגלי, אנגלי-עברי.
- מתקן שגיאות כתיב משוכלל ביותר.
- מגוון רחב של גופנים (עיצובי אותיות) כולל גופנים מסורתיים.
- התאמה מלאה לכל סביבת חלונות.
- אפשרות עריכה ב-23 שפות שונות: עברית, אנגלית, ערבית, רוסית, גרמנית, צרפתית, ספרדית ועוד...
- שיגור וקליטת פקסים.
- כלים משוכללים להפקה חוברות וספרים.

לפרטים והזמנות:
דביר מוצרי תוכנה: קיבוץ דביר ד.נ הנגב 85330, טל. 07-9910777, פקס. 07-9910151
סניף תל-אביב: החרוץ 6 ת"א, טל. 03-5375234/5, פקס. 03-5375236
אינטרנט: www.qtext.co.il

QTEXT 7 FOR WINDOWS
מעבד התמלילים המובן מאליו

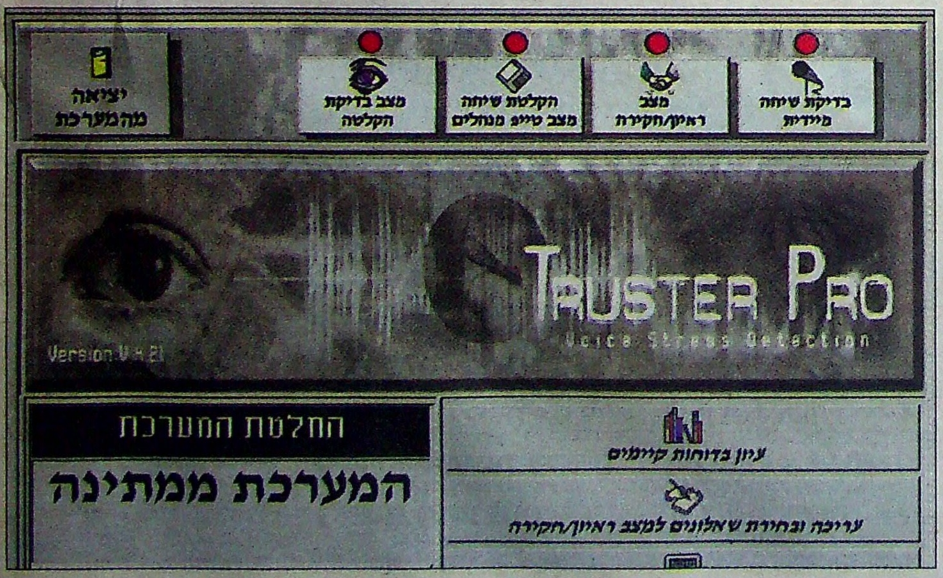

"טראסטר פרו". למעלה מימין: מישהו מנסה להחמיא לכם על הגיזרה, ונכשל. למעלה משמאל: ככה זה נראה כשמדברים אמת. למטה: עמוד הפתיחה של התוכנה

שי"ן·קו"ף רי"ש

בפעם הראשונה בהיסטוריה, מוצעת למכירה מכונת אמת לשוק הביתי. "טראסטר", של חברת מחשבת, היא תוכנת מחשב המנתחת את גלי הקול דרך הטלפון וקובעת אם הדובר משקר. להיט בטוח

דרור פויך

"כל שאינו בוטח באדם, יודע שהוא עצמו אינו ראוי לאמון" (ברטהולד אורבאך)

בעוד חודש מהיום, פחות או יותר, תוכלו לגשת אל חנות המחשבים הקרובה לביתכם ולקנות את "טראסטר": תוכנה היודעת לזהות דברי אמת ושקר ומנתחת את גלי הקול. 150 דולרים אמריקאים ותוכלו לדעת אם מי שאתם מדברים איתו (בטלפון) משקר. הנבדק לא ירגיש כלום – הוא הרי סומך עליכם, התמים – אבל עליכם אף אחד לא יוכל לעבוד. הביאו בחשבון שיכול להיות שגם האדם שאתם מתקשרים אליו קנה את "טראסטר". רק 150 דולר. בעל הבית השתגע.

ואם אתם לוקחים את העניין ברצינות, למה שלא תשקיעו 500 דולר ותרכשו לעצמכם את "טראסטר פרו". כאן כבר תוכלו, מעבר לניתוח מיידי (פחות אמין) של הקול, להקליט את הנאמר ולנתח אותו יותר לעומק; תוכלו לערוך ולתעד ראיונות עבודה מקצועיים, לשעשע את החברים בניתוחים של נאומי פוליטיקאים שהקלטתם מראש, ולנחש כל מספר שהם יבחרו מאחת ועד עשר.

התוכנה הזאת לא מוגבלת לאמת ושקר. היא מזהה גם אם הדובר מתכוון ברצינות לדבריו, אם הוא ציני, אם הוא נינוח או עצבני, ואם הוא אמין. והכי חמור: היא מזהה גם שקרים לבנים. אפשר לשכוח מ"היה נורא כיף בחתונה שלכם".

"הדובר לא אמין!"

מערכות לגילוי שקר על פי הקול קיימות כבר יותר מ־25 שנה, ומיד נגיע למפרט הטכני, אבל זו הפעם הראשונה שמערכת כזו הופכת למוצר המוצע למכירה לשוק הביתי. מי שמציע את העסקה היא מחשבת, חברת מולטימדיה ישראלית. לי היה הכבוד להיות הראשון (מחוץ למחשבת) שניסה את "טראסטר פרו" בבית. לא בדקתי את האנשים היקרים לי בלי ידיעתם, ממש כמו שכתב לענייני בריאות לא מאשפז את עצמו בכפייה, אבל ככל שזה יישמע מביש, לפעמים רציתי. סתם, לראות. הרבה אנשים יקנו את זה, ואולי העצה היחידה שיש לי לתת היא שכדאי לדעת שמדובר במשהו שמאוד לא נעים כשיש אותו בבית. זה מעיק.

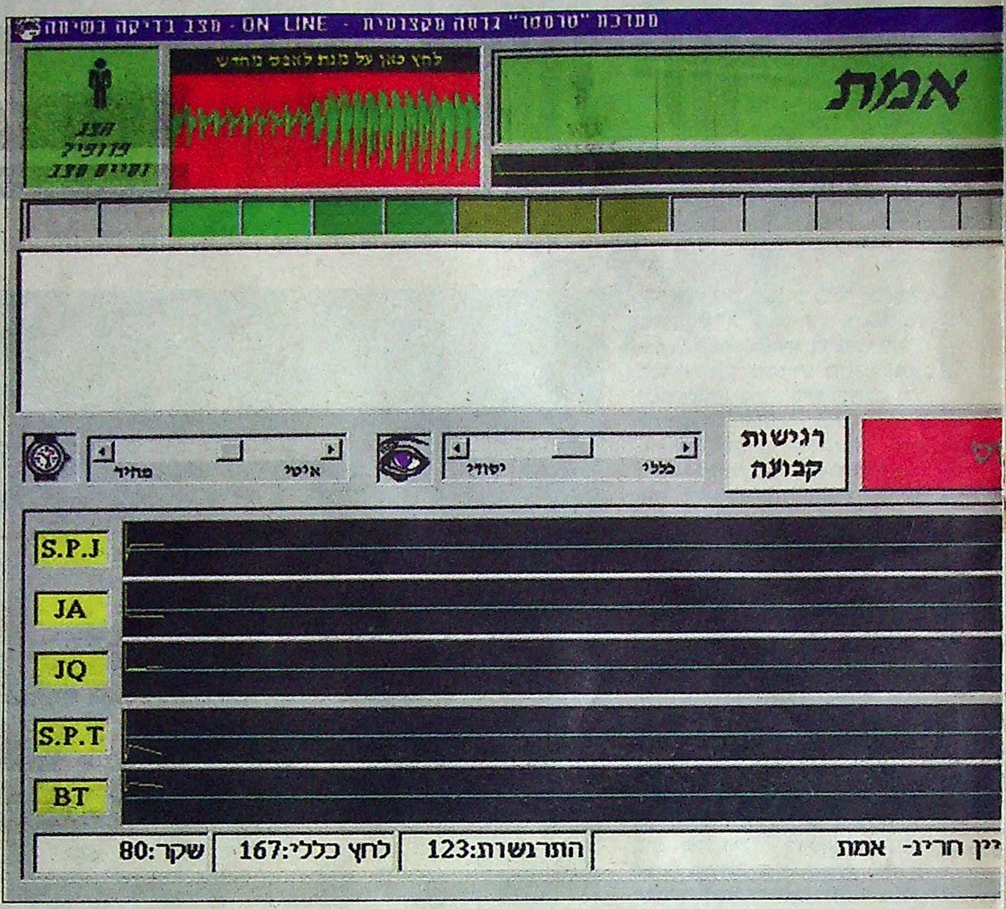
ואיך זה עובד? השקר, למרות שייכותו לתחום הנפש, ניתן למדידה. אצל האנשים המוגדרים שפויים, כאלה שמבדילים בין אמת לשקר, הגוף מגיב לשקר ונכנס למצב של מתח; הדופק ולחץ הדם משתנים, ההזעה גוברת והנשימה הופכת למהירה יותר, הפעילות של מערכת העיכול מאיטה, האישונים מתרחבים.

את כל זה מודד הפוליגרף, שהומצא בשנות ה־20 של המאה. הפוליגרף נחשב למכשיר אמין יחסית, אך לא קביל משפטית. נעשה בו שימוש נרחב, גם על ידי רשויות החוק וגם על ידי גורמים פרטיים. במקומות עבודה רבים מתבקשים מועמדים חדשים לעבור בדיקות גרפולוגיה ופוליגרף.

גם תדרי הקול משתנים במצב של מתח, וגם אותם אפשר למדוד. לפני כ־25 שנה החלו לעשות ניסויים בתחום. בהתחלה יצא ה־ Psychological Stress Evaluator (PSE). מאוחר יותר השתכללה המערכת, ונקראה Voice Stress Analyzer (VSA). אחר כך הגיע המחשב, והמערכת הפכה ל־ Computerized Voice Stress Analyzer (CVSA).

היתרונות של התוכנה החדשה הם:

1. הניתוח הקולי לא מוגבל כמו הפוליגרף רק לתשובות של "כן" ו"לא", ויכול לנתח גם משפטים שלמים. 2. אפשר לבדוק את קולו של האדם גם בלי ידיעתו. בפוליגרף הנבדק יודע טוב מאוד שהוא נבדק, כי הוא קשור כמו נידון למוות לפני הזריקה הקטלנית. 3. בניתוח קולי, הנבדק לא צריך להיות נוכח, אפשר לבדוק אותו דרך הטלפון, ואפילו דרך הרדיו או הטלווי־

זיה. אפשר אפילו לבדוק אנשים שמתו מזמן. 4. זול יותר וקל יותר לתפעול מאשר פוליגרף.

מצד שני, כולם מסכימים שהפוליגרף אמין יותר. יחסית לזיהוי הקולי, בדיקת פוליגרף נעשית בתנאי מעבדה. הפוליגרף בודק הרבה יותר גורמים, וקשה יותר לעבוד עליו. על מערכת הניתוח הקולי אפשר לעבוד בקלות יחסית. מספיק שתדברו אחרת מהדיבור הרגיל שלכם, והיא מתבלבלת.

באתר האינטרנט של "אגודת הפוליגרף האמריקאית" בקושי מצליחים להסתיר את הזלזול במערכת החדשה. כמובן שגם מערכת הניתוח הקולי לא קבילה בשום בית משפט בעולם. למרות זאת, נעשה בה שימוש, בעיקר על ידי מקומות עבודה וחוקרים פרטיים. בחלק מהמדינות נדרש הקונה להציג תעודת יושר מהמשטרה. בארץ לא צריך להציג כלום, בינתיים. אולי מישהו ינסה לעצור את זה, אבל מצד שני, אולי לא.

איך זה עובד בבית? פשוט מאוד. מתקינים את התוכנה מהדיסקט, מחברים את המיקרופון הקטן שקיבלתם עם הדיסקט, ומתחילים להרים טלפונים. על המסך יופיעו נתוני הקול של הדובר, גם בגרפים צבעוניים שנותנים הרגשה מקצועית (למרות שלא ברור מה הם מודדים), וגם במשפטים קצרים ונחרצים, כמו "הדובר לא אמין!". לפעמים התוכנה מתבלבלת ונותנת תשובות כמו: "נתוני שקר מוגזמים, ייתכן ומדובר דווקא באמת".

גרסת ה"פרו" היא צעצוע משוכלל יותר, כאמור. הניתוחים מעמיקים יותר, הגרפים צבעוניים יותר. ממנה אפשר גם ליהנות. למשל, להוריד מהאתר של סי־אן־אן נאומים של ערפאת, נתניהו וקלינטון ולנתח אותם. אולי אי אפשר ללכת עם זה לבית משפט, אבל אצלי בבית ערפאת יצא כמי שלא מאמין לאף מלה שהוא אומר. התוכנה עמדה נרעשת מול האיש הזה. קלינטון יצא חם, כן ונרגש כמו תמיד, ונתניהו מאמין לכל מלה שהוא אומר, למרות שלפעמים הוא גם אומר דברים שהוא לא ממש בטוח בהם. משחק נחמד. גם בתוכנית החדשה של אברי גלעד בערוץ 2 יישתמשו בתוכנה. וזה יכול להיות להיט גם ברדיו. "אמת או חובה", ישראל 1997.

"אני לא משטרה"

"הדרך הטובה ביותר היא לדבר אמת, אלא אם כן אתה שקרן מצוין" (ג'רום ק. ג'רום)

אנחנו פה ב"קפטן אינטרנט" לא ממהרים לצעוק שסוף העולם הגיע. נכון, מדובר במשהו שיכול להיות קפיצה לשלב חדש ביחסי אנוש. הקפיצה, אגב, היא לא בזיהוי השקר. האמת מול השקר זה לא המאבק החשוב ביותר בחיי היום־יום, אבל התוכנה הזו מתעסקת גם עם כל הדברים שבאמצע, הדברים הלא מוחלטים, השקרים הלבנים. וזה לא רק בידי המומחים, עכשיו כל אחד עם 150 דולר מחזיק ביד את האמת. בחודש שבו היתה התוכנה בהרצה, היא הפרידה לפחות זוג אחד, שבסך הכל רצה לעשות קצת חיים עם המשחק החדש. עם זאת, אסור להיסחף. חשוב לזכור שמדובר בתוכנה עם בעיות אמינות מסוימות.

האיש שמוכר לכם את התוכנה הזו הוא תמיר סגל, מנכ"ל מחשבת. סגל יודע שהוא לא מוכר פה קרמבואים. הוא מתכונן יפה לצחוקה של הקופה הרושמת, אבל גם מרגיש לא ממש נעים.

איך אתה מרגיש?

"האמת, אני מרגיש מבוהל".

כאיש פרטי?

"שמע, אני צריך לקחת את כל מה שיקרה על אחריותי – וזה מפחיד. אני בהתלבטות גדולה. ככל שהזמן עובר, אני יותר מבוהל".

אבל כאיש עסקים אתה בטח מבוהל פחות.

"כן, יש למוצר הזה פוטנציאל לעשות הרבה כסף. שמע, אני קרוע. אם לא אני, אז מישהו אחר יוציא את זה. זהו".

ההתחלה: לפני כחצי שנה בא אמיר ליברמן עם הרעיון. הוא בכלל חשב על מכשיר שיעזור להילחם בטרור, משהו שיותקן בשדות תעופה. סגל, "הוא שאל לדעתי ואני אמרתי לו שזה נשמע מעניין ושאפשר לעשות עם זה עוד דברים. למשל, כלי לאנשי עסקים. אני קורא לזה 'כלי תומך החלטה'. רצינו לבנות כלי שיעזור להם".

ומתי עלה הרעיון ללכת על השוק הפרטי?

"זה עלה מאליו. התחלנו לשחק עם הרעיון וזה מיד עלה, אנשים רצו לשחק עם זה".

זו הפעם הראשונה שמכשיר כזה יוצא לשוק הפרטי.

"כן, וזה בזכות האפשרות של ניתוח חי, תוך כדי שיחה".

אבל יש למכונה בעיות אמינות.

"בוודאי, אבל צריך להבין שזה לא מכשיר שיפתור תעלומות רצח. אצלי שקר ואמת זה לא הדברים הכי חשובים, יש הרבה דברים באמצע: איך האדם מדבר, אם הוא מתרגש, אם הוא מתכוון לדבריו. אני לא משטרה. הדברים המוחלטים פחות מעניינים אותי. אני לא רוצה שיכניסו לפי זה אנשים לכלא, אלא לקבל החלטות לפי האדם. זו גישה אחרת לגמרי".

נו באמת.

"שמע, אין ספק שיצר המציצנות הוא זה שינצח. אנחנו רוצים את זה. איזה עולם נקבל – אלוהים יודע. אבל זה גם יכול להוביל לזה שאנשים יבינו שאולי כדאי לדבר אמת. אם זה יקרה, זה מצוין".

אבל זה לא יקרה.

"אני רק יכול לקוות שאנשים ישתמשו בזה לדברים נבונים. זה עוד תוצר של החיים המודרניים, של הדבר הזה שקוראים לו מחשב".

"אני אוהב אמת ואני מאמין שהאנושות זקוקה לה. אולם מה שהיא זקוקה לו יותר מכל הוא שקר; להחניף לה, לנחם אותה, לתת לה תקווה. בלי שקרים האנושות היתה גוועת בייאוש. או בשעמום" (אנטול פראנס)

זול, קל, מהיר – ולא מבינים כלום

האיום הגדול על חברות הטלפוניה – שיחות חוץ דרך האינטרנט – מתברר, בינתיים, כאיום סרק. למה?

לפני פחות משנה ראו חברות הטלפוניה של ארה"ב את העתיד – והוא הפחיד אותן עד מוות. עלייתה של טכנולוגיה חדשה איימה על בסיס העסקים שלהן. טלפוני האינטרנט נראו באופק, והביאו איתם איום חדש: אינטרנט יכול לחבר שיחות חוץ, במחיר זול יותר באופן משמעותי מחיוג ישיר.

לרגע נראו חברות הטלפוניה הענקיות כבנות תמותה. אבל בתוך שנה בלבד נראות אותן החברות קרות־רוח באופן [illegible]ע. אנליסטים בתחום הטלקומוניקציה אומרים, כי התחושה הכללית היא שטכנולוגיות הטלפוניה באינטרנט הן אולי מרתקות, אבל עדיין לא כשירות להפוך לגורם המרכזי בענף.

"בס[illegible]ל דבר, טכנולוגיות הטלפוניה דרך האינטרנט יהפכו לדומיננטיות, אבל לא כל כך מהר", אמר דיוויד גודטרי, אנליסט בתחום הטלקומוניקציה ב"פורסט ריסרץ'", הממוקמת בבוסטון. "אתה צריך ללכת לפני שאתה רץ. טלפוני האינטרנט עדיין לא איכותיים, כך שיעבור זמן עד שהחברות הגדולות יתחילו לזוז".

מכיוון שסכנת התחרות חלפה, כבר אין לחברות הטלפוניה לשיחות הבינלאומיות מוטיווציה להשקיע כספים רבים בטכנולוגיית הטלפוניה של האינטרנט. תשומת לבם מתמקדת במקום זאת בפיצוח שוק הטלפוניה המקומי, המגלגל סכום של 70 מיליארד דולר בשנה.

הדבר הזה עשוי להעניק הזדמנות נהדרת לכמה חברות בעמק הסיליקון המעורבות בעסקי טלפוניית האינטרנט הצומחים. "הדבר הזה נמצא על סף דלתנו", אמר בריאן אליין, מנהל בתחום האינטרנט ב"לוסנט טכנולוג'יס", חטיבה שהתפצלה מ־AT&T. "איכות הקול אינה כה טובה, אבל היא הולכת ומתקרבת לזו של השיחות הרגילות. זה פשוט דורש זמן. הטכנולוגיה משתפרת כל הזמן".

מרוע העברת שיחת טלפון באמצעות האינטרנט היא כזה עניין גדול? פשוט מאוד. זה כמה עשורים שחברות הטלפוניה, המקומיות והבינלאומיות, נהנות ממונופול בשוק שלהן. אדם שמעוניין לשוחח בטלפון משרד לתעריפים, לשירות ולקווים הפנויים של פאסיפיק בל, AT&T או כל חברה אחרת. טלפוני האינטרנט מציעים לעקוף את החברות הגדולות ולהתקשר באמצעות הרשת. נשמע כל כך פשוט.

וככה זה עובד: כדי לקבל או לערוך את השיחות יכולים המטלפנים להשתמש בקווי הטלפון והפקס הרגילים שלהם. הם יכולים גם להשתמש במחשב שלהם (בתנאי שזה מצויד בכרטיס שמע, מיקרופון וחיבור למרדם אינטרנט). במקום לחייג מספר של שיחת חוץ, המתחברת קודם כל לרשת המקומית, אחר כך לרשת לשיחות חוץ ומכאן שוב לרשת מקומית בצד השני, המשתמשים בטלפוניית האינטרנט משלמים על שיחה מקומית בלבד, משום שיתרת החיבור מתבצעת באמצעות עמוד השידרה של האינטרנט, ולא ברשת לשיחות חוץ. בדרך זו השיחה עוברת את אותו המרחק כמו שיחה בחיוג ישיר – אבל זולה בהרבה.

"הכל תלוי בשאלה אם חברות הטלפוניה יקבלו בברכה את הטכנולוגיה הזו", אמר בריאן ביאטי, סגן נשיא ומנכ"ל קו הייצור של "נורטל מרידיאן סיסטמס" בסנטה קלרה שבקליפורניה. "הן ינהגו כן אם יחליטו להיענות למנויים שלהן ולגוון את עסקיהן. אם אתה מנסה לתת ללקוחות שלך את מה שהם רוצים, הרי שטלפוניית האינטרנט היא הזדמנות". "חברות הטלפוניה, המתעלמות מהתופעה הזו, הן כבת יענה הטומנת את ראשה בחול", אמר טום אווסלין, מנהל לשעבר ב־AT&T שהתפטר באחרונה ועבר לנהל חברת סטארט־אפ בתחום טלפוניית אינטרנט. "זה נשמע בהרבה מובנים כמו תעשיית טלפוניית התאים לפני 25 שנה".

אולי, אבל גם טלפוניית האינטרנט עדיין בחיתוליה, ואת המחיר על כאבי הגדילה האלה משלמים הצרכנים. הבעיה הראשונה היא האיכות הגרועה של השיחה. היא מתעכבת כל כמה שניות, המתקשר ומקבל השיחה אינם מסוכרנים, מה שלא פעם גורם לשיחה להיקטע.

הבעיה השנייה היא הציוד. כדי ששני מחשבים אישיים יתקשרו, שניהם צריכים לעשות שימוש באותה תוכנה. כיום אין תקן מוסכם, ולפיכך נאלצת התעשייה לפתח ציוד התאמה. אבל גם זה עדיין לא פותר את הבעיה.

לפי הערכות הבעיה הטכנית תיפתר בתוך שנה. "טלפוניית האינטרנט אמינה. האיכות שלה שווה לזו של הטלפונים האלחוטיים הראשונים, וזה לא רע", אמר דיוויד גודטרי. "מה שנותר על הפרק הוא השאלה, האם ההבדל באיכות יהיה כה בולט עד שאנשים יעדיפו לשלם הרבה יותר, ובלבד שלא להתקשר דרך הרשת. התשובה היא לא. האיכות מספיק טובה כדי שאנשים ישתמשו בה – בבוא היום".

נכנסים אל הממד השלישי

כבר היום אפשר לקנות, לפגוש אנשים ולארח כנסים בסביבה תלת־ממדית. זה מה שקורה כשהחברות הגדולות מסכימות על תקן אחיד, או־טו־טו יתברר אם יהיה בזה גם כסף

גרדיאן

החלטתן של נטסקייפ ומיקרוסופט לתמוך בתקן החדש של המציאות המדומה (וירטואל ריאליטי) בגרסה האחרונה של דפדפני הרשת שלהן, מעניקה ל־90% מהגולשים את האפשרות לגלות עולמות תלת־ממדיים ברשת. בניגוד לעמודי הרשת הדו־ממדיים, שהם למעשה לא שונים בהרבה מעמודי ספר (למעט כמובן ההייפרטקסט וכמה יישומי ג'אווה פה ושם), עולמות תלת־ממדיים ברשת מזכירים הרבה יותר את העולם האמיתי. מדובר בסביבות שמחקות חללים המוכרים מהחיים, בין אם מדובר ברחוב ראשי בעיר, אולם ריקודים או לונה־פארק. הגולש יכול להסתובב בתוך העולם התלת־ממדי, להיכנס לחנויות, להשתתף בכנסים בלי להתחכך באורחים מלוקקים, לנסוע ברכב החלל סוג'ורנר על פני המאדים, וגם לבנות לעצמו עולם וירטואלי תלת־ממדי, ולהזמין את החברים לביקור. כשנביאי הרשת דיברו על עולם וירטואלי באינטרנט, שיחליף – או יהיה תחליף – לעולם האמיתי, הם ראו במוחם הקודח את עולם התלת־ממד הממוחשב. עכשיו, סוף סוף, יש סיכוי שאולי זה באמת יתחיל להיראות כמו גלישה.

האינטרנט אקספלורר 4 והנוויגייטור 4 אינם מוסיפים, כשלעצמם, שום דבר שאין להשיגו ממילא ברשת. אבל הם כן מספקים את האפשרות לחוויה תלת־ממדית בתוך הדפדפן, בלי שיהיה צורך להוריד את אחד הפלאג־אינים שמייצרים מפתחים של מציאות מדומה, כדי להיכנס לעולמות שלהם.

מיקרוסופט ונטסקייפ רכשו בנפרד רשיונות ממומחים למציאות מדומה: נוויגייטור 4 מ"קוזמו פלייר", ואקספלורר מ"אינטרוויסטה וורלדוויו". בעקבות המהלך הזה, למשתמשים קל יותר לבקר בעולמות מדומים, ולמתכנתים יש תקן קבוע שעליהם לעבוד לפיו, במקום המצב הכאוטי ששרר עד כה, שבו פנה כל אחד מהם לכיוונים שונים.

הטכנולוגיה שמדובר עליה היא שפת המודל של המציאות המדומה. הגרסה האחרונה שלה, VRML 2.0, נמצאת כעת בהליכי אישור בארגון התקנים הבינלאומי. VRML (יש לבטא: וור־מאל) היא שפה על בסיס טקסט לתיאור עצמים תלת־ממדיים ברשת. היא קיימת מאז 1994 ומתבססת על פורמט שהמציאה חברת סיליקון גרפיקס. כמו HTML – השפה שעמודי הרשת הרגילים נכתבים בה – גם VRML אפשר לכתוב בכל מחשב, והיא מייצרת קבצים קטנים די הצורך לאינטרקציה חיה ברשת.

הביקור הראשון בעולם תלת־ממדי עלול לגרום לכם לאבד את האוריינטציה. השיטוט בעולמות הללו דומה הרבה יותר למשחק מחשב מאשר לגלישה המוכרת. כמעט כל מי שנכנס בפעם הראשונה לעולם תלת־ממדי, נוטה לעלות בטעות לשמים. גם אחרי כמה דקות של שיטות קשה לגרד את הגרלש המתחיל מהתקרה, ונדרש זמן לא קצר כדי לרכוש את אמנות השיטוט הקליל. כדי להקל על המשתמשים מספק ה"קוסמו פלייר" של נטסקייפ מערך של הגאים (Handlebars), שאפשר להיאחז בהם עם העכבר כדי שלא לאבד כיוון בשלושת הממדים. לאקספלורר יש סמן רב צדדי שטוח יותר. עם קצת תרגול אפשר לעשות שימוש בשניהם כדי לנוע במהירות המתאימה, תוך כדי שינוי נקודת התצפית. אם הדברים נראים מבלבלים מדי, כפתור כיוונון מחדש יחזיר אתכם תמיד להתחלה.

נאס"א פעלה רבות כדי לעורר עניין ראשוני ב־VRML, כשעודדה מבקרים באתר הרשת שלה להוריד דפדפן VRML כדי להתבונן בפני השטח של המאדים מעינה של חללית הפאתפיינדר. האתר סיפק אמנם פנורמות נהדרות, אבל הן היו נעדרות אינטרקציה אמיתית. בהמשך התבקשה סיליקון גרפיקס לייצר מודלים וירטואליים של רכב החלל סוג'ורנר, והמבקרים יכלו "לנסוע" על פני שטח הכוכב. הרבה יותר כיף, אבל פחות מדעי, הוא משחק ה"תירו בהם ללא הבחנה" הראשון ב־VRML, שנמצא באותו האתר.

חוויית הקנייה

האפשרויות היצירתיות רבות. כאשר החלה הרשת לפעול, ניצת דמיונם של סופרים כמו ויליאם גיבסון, שדיברו על תחנות־סייבר. אבל מה שהם קיבלו בפועל היו עלוני סייבר. ה־VRML נועדה למקסם את היכולות; זהו מדיום טבעי של הרשת. עולם של ממש.

כל זה מוסיף עושר לרשת, אבל כמו בכל תחום אחר בחיים, אם רוצים שלטכנולוגיה תהיה השפעה משמעותית, יש לשכנע חברות שונות שבעסק הזה יש פוטנציאל כספי.

קומפיוסרב, שבשבוע שעבר הפכה לחלק מהמיזם המשותף של אמריקה און־ליין עם חברת המו"לות הגרמנית ברטלסמן באירופה, היתה אחת מספקיות השירותים המסחריים הראשונות שעשו שימוש ב־VRML באתר הרשת שלהן. בדצמבר האחרון היא הוסיפה אינטרקציה תלת־ממדית לקניון הווירטואלי שלה, VRcade. כריס וורנאנדר, מנהל המסחר בקומפיוסרב, אמנם התרשם מהטכנולוגיה, אבל הוא לא סבור שהיא המענה לתפילותיהם של הקונים ברשת: "מציאות מדומה היא רק אופציה אחת של שימוש באתר. אם מישהו סתם מעוניין לקנות פרחים לאשתו, בשביל מה הוא צריך לנוע בסביבה וירטואלית? מדובר בסך הכל בגימיק, שעשוי להעניק ערך מוסף לחוויית הקנייה".

עוד שחקן מרכזי ב־VRML היא "סופרסקייפ". בבעלות החברה הבריטית, שהחלה לפני 11 שנה לייצר טכנולוגיית משחקים בשביל אטארי, נמצא אחד המצבורים הגדולים ביותר של עולמות תלת־ממדיים, ה־Virtual World Wide Web. "שיווק הוא שימוש טבעי ב־VRML. מפתחי התכנים ללא ספק מרוויחים כסף, אבל אני לא בטוח שהאנשים שבשבילם הם מפתחים את התכנים מרוויחים אף הם", אומר פול בירדו, מנהל פרויקט בתחום הטכנולוגיות המתקדמות בסופרסקייפ. החברה מייצרת כמה מהעולמות המתקדמים ביותר ברשת, אבל הטכנולוגיה שלה לא התקבלה כתקן המוביל. גם לאחר הוצאתם של הדפדפנים האחרונים, יצטרכו המבקרים להוריד את הדפדפן Viscape של החברה כדי להתבונן באתרים כיאות (בגיליון מס' 14 של "קפטן אינטרנט" התפרסמה כתבה על החברה והעולמות שלה).

חברת וירטקס עשתה שימוש בתוכנת VRML של סופרסקייפ כשהפיקה את וירטקס 97, כנס וירטואלי ששודר בשידור חי ברשת לפני שבועיים. הסביבה שעוצבה היתה דומה ככל האפשר לזו של כנס אמיתי, מדוכני הנאומים ועד לשטיחים הדוחים. חרק מרחף הדריך את האורחים שהגיעו לכנס באולמות השונים, והמשתתפים יכלו להשיג מידע באמצעות פתיחת ארוניות וירטואליות. זה נחמד, אבל בכל זאת, אין הרגשה של השתתפות במשהו אמיתי, בשל חסרונם של האולם המלא אנשים, ואנשי יחסי הציבור החייכניים. עם זאת, בהחלט מדובר בהדמיה מכובדת של כנס, שניתן לבקר בו בכל עת.

סטפן מרטין, מנהל וירטקס, מסביר איך זה פועל: "החברות יכולות להוסיף מרכיבים לדוכנים שלהן בכנס, והמחיר משתנה בהתאם לרמת התחכום. אנו גם יכולים לאמוד את כמות המבקרים בכל דוכן בכנס. כך יכולים בעלי הדוכנים לדעת למשל אם יש אזורים מתים, שהמבקרים מתעלמים מהם". כרגע, המבקרים לא יכולים לקבל היזון חוזר ולהשתתף בכנסים בזמן אמת, אך מרטין טוען, כי כבר בשנה הבאה הדבר יהיה אפשרי.

על בסיס אישי

עד כה הדגמות של המוצר היו אחת מנקודות המשען המרכזיות של ה־VRML, וייתכן כי הן עדיין המרכיב המנצח: חברת Oz אינטראקטיב, עוד חלוצת VRML, כוננה "עולם" בכינוס טלקומס 97 שנערך בתחילת ספטמבר בז'נווה, כדי להציג את היכולות של הטלפון הסלולארי החדש של חברת אריקסון. החברה מעורבת גם בפרויקטים פרוזאיים פחות, ומתמחה בפיתוח מערכות לקול מקיף ולחדרי שיחה תלת־ממדיים לכמה משתתפים.

"און־לייב טכנולוג'יס" מתמחה בטכנולוגיית צא'ט של To Avatar Avatar (Avatar הוא הדמות התלת־ממדית שכל משתמש בונה לעצמו, ובאמצעותה הוא מטייל בעולם התלת־ממדי). החברה בנתה תוכנת VRML מסחרית המאפשרת שיחה חיה או שליחת מסרים מדמויות בסביבות תלת־ממדיות. השוק הבסיסי שלה הוא תקשורת בין רשתות בתוך החברה, או תקשורת בין חברות, אבל יש לה גם אתרים לצ'אטים חברתיים, המסווגים לפי מפתח עניינים.

חזון אוטופי אף יותר הוא זה שמציעה חברת דיגיטלספייס, שמטרתה "לעצב עולמות חדשים בחלל דיגיטלי" (וגם להרוויח קצת. בינתיים הדפדפן ניתן חינם אין כסף, אבל אם אתם רוצים לבנות, עליכם לרכוש שרת). דיגיטלספייס היא אוסף של קהילות וטכנולוגיות תלת־ממדיות. אלפאוורלד היא קהילה כזו, עם שטחים נרחבים של נדל"ן וירטואלי שניתן לפתח. בטרמינולוגיה שלהם, גולשים מהגרים לאחד העולמות שכבר ניבנו, ומתחילים להכיר את השכנים, או מכוננים עולם משלהם ומזמינים אחרים להצטרף אליהם.

משתמשי המק זכו לקבלת פנים צוננת בעולם הווירטואלי. עד לעת האחרונה, למק לא היתה גישה לעולמות ה־VRML, ולפיכך היה על המשתמשים להתבסס על מערכות המבוססות על הטכנולוגיות הווירטואליות שלו, ה־QuickDraw ו־QuickTime. עם זאת, חברת אינטרוויסטה ייצרה באחרונה גרסת מק של הדפדפן WorldView VRML 2.0 שלה, למרות שהמרכיבים מוגבלים יותר מאשר בגרסת המחשב האישי. גרסת מקינטוש של הקוסמו פלייר אמורה להגיע בקרוב לחנויות.

VRML היא טכנולוגיה נחמדה עם הרבה פוטנציאל, אבל ההצלחה שלה תלויה ביכולתה להגיע להמוני המשתמשים. סטיב מק'גיל מה"נט גיימינג זון" של מיקרוסופט סבור, כי השימוש הטוב ביותר ב־VRML יהיה להשתמש בה כתוספת למשחקים הקיימים ברשת: "ניתן להוסיף מרכיבים של VRML, למשל למשחקים חיים בין מתחרים. או שמתחרים יכולים להיפגש בחדר תדרוכים לפני כל תחרות כדי לדון באסטרטגיה או להכיר את מתחריהם".

חינוך הוא תחום נוסף בעל פוטנציאל רב, בין אם מדובר בתצוגות אנטומיות לילדים, ובין אם מדובר באוניברסיטה הווירטואלית הגלובלית ש־Oz מנסה לכונן. העולמות הווירטואליים יוסיפו להפוך למתוחכמים יותר, ואם המחשבים האישיים ותשתית הקשר יעמדו בקצב, ייתכן כי בקרוב נתהה איך בכלל הסתדרנו פעם עם רשת דו־ממדית.

את הפלאג-אין של VRML ניתן להוריד ב:
http://vrml.sgi.com

באתר יש גם גלריית תלת-ממד, כלים לבניית עולמות ושלל המלצות.

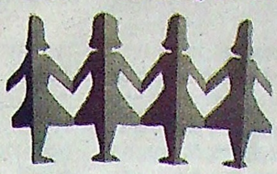
הפניות לעשרות עולמות בתלת-ממד, כולל כל אלה שנזכרים בכתבה:
http://vwww.com

חבר/ה מביא/ה חבר/ה מביא/ה

חבר/ה מביא/ה חבר/ה מביא/ה

חבר/ה מביא/ה

במבצע "עובד מביא חבר" נקלטו מאות
אנשי תוכנה מעולים בהמלצת
חבריהם העובדים בעורק. **עובדה!**

ואיפה את/ה?

מנהל/ת צוותי פיתוח תוכנה ומוביל/ת פרוייקט עם 4 - 10 שנות נסיון בפיתוח,
לסניפינו בחיפה, רמת-גן וירושלים:

עורק זכתה בפרוייקטים גדולים ומורכבים, וזקוקה מיידית לנסיון ולכשרון שלך. רק עורק - יצואנית התוכנה הגדולה בישראל - יכולה להציע לך מסלול קידום מאתגר ומהיר שבו תוביל/י צוותי פיתוח תוכנה ותקבל/י סמכויות ואחריות ניהולית נרחבת יותר מבכל חברת הייטק אחרת. עורק מחוייבת לפרוייקטים עתירי טכנולוגיה עבור לקוחות בינלאומיים מובילים בתחומי הטלקומוניקציה (מערכות CUSTOMER CARE & BILLING, תקשורת סלולרית ומדריכים מסווגים). למתאימים/ות מובטחים: רכב צמוד, תנאי שכר מעולים, אווירה חברתית נהדרת, הזדמנות לנסיעות ברחבי העולם ואפשרויות קידום יחודיות.

בוא/י גם את/ה לעבוד בחברה שעובדיה ממליצים עליה!

קבוצת עורק

עולה על כל הציפיות

קורות חיים נא לשלוח, בציון משרה מס' 5217, למח' משאבי אנוש קומה 5, רח' אבא הלל 16 ר"ג 52506, או לפקס: 03-5765150
e-mail: jobs.aurec@amdocs.com

קול קורא

מיקרוסופט מקדמת מערכת הפעלה מבוססת קול, ומתכננת את המעבר של כולנו מחלונות 95 לחלונות NT

תשכחו מהעכבר ומהמקלדת. אם ביל גייטס צודק, ייתכן שלא יעבור זמן רב עד שתוכלו לדבר אל המחשב שלכם במקום להקיש עליו. "אנו מחפשים מערכת מחשב אינטליגנטית יותר, אחת שניתן יהיה לקיים איתה אינטרקציה ביתר קלות", אמר בשבוע שעבר מנכ"ל מיקרוסופט.

בכנס מתכנתים שנערך בארה"ב הציג גייטס כמה מתוכנות הדיבור־לטקסט של החברה, ואת הפיתוחים האחרונים שלה בתחום טכנולוגיית הקול־מבט. טכנולוגיה זו מיועדת להביא תמונות וידאו אל מסך המחשב בזמן אמת, בעקבות קבלת פקודות קוליות. הפיתוח של הטכנולוגיה הזו נמצא עדיין בשלביו הראשונים, אולם הצגתה הדהימה את הנוכחים.

בהתייחסו לתוכנת הדיבור־לטקסט אמר גייטס כי זו השתפרה באופן דרמטי, אף על פי שהמחשב עדיין טועה בזיהוי הקול ב־35% מהמקרים. "לפיכך, יש לנו עוד הרבה עבודה", אמר.

גייטס ציין עוד, כי מיקרוסופט מתעתדת לשלב את הטכנולוגיות החדשות הללו במערכת ההפעלה חלונות NT, שיועדה במקור לחברות. "בכל מחשב אישי מבוסס NT יהיה זיהוי של שפת המשתמש וזיהוי של דיבור", אמר.

הכרזה זו משתלבת בצעדים נוספים שעשתה מיקרוסופט באחרונה, אשר לדעת אנליסטים מעידים על כך שהחברה מכשירה את הקרקע למעבר מייצור חלונות 9X (95, 98 וכו') לחלונות NT כמערכת ההפעלה לצרכנים פרטיים. זה חודשים אומרים בכירים במיקרוסופט, בהם גייטס, סגן הנשיא הבכיר ג'ים אלצ'ין ומנהלי ייצור החלונות, כי חלונות 95 ויורשיה יידחקו לפינה בעסקים גדולים לטובת חלונות NT. כעת נראה כי האסטרטגיה של החברה באשר ל־NT תוחל גם לגבי לקוחות פרטיים ומשתמשים ביתיים – ובכך תהפוך חלונות 98, שאמורה להיות משוגרת לחנויות ברבעון הראשון של השנה הבאה, למערכת ההפעלה האחרונה מסוג 9X.

בכנס המתכנתים שהתקיים בשבוע שעבר, אמר גייטס כי "יהיה הוגן לומר, שמיקרוסופט מהמרת שהעתיד נמצא בגרסה החמישית של NT". בראיון שהעניק ל־NEWS.COM של CNET העיד גייטס כי הוא מסופק אם בעתיד תפותח גרסה חדשה משמעותית של חלונות 9X, לאחר שיווקה של חלונות 98. "אנו מחויבים לחלונות 98 ולבסיס הקוד הזה", אמר גייטס. "אבל במונחים של הגרסה המשמעותית החדשה, אנו נוקטים מדיניות של נחכה ונראה, ומקווים שנוכל למקד את העבודה המשמעותית החדשה שלנו על בסיס הקוד של NT, ולהציג אותו לצרכנים כהתפתחות המשמעותית הבאה". עם זאת אמר גייטס, כי החברה תמשיך להנפיק חבילות שירות ועדכונים לחלונות 98 כדי לתמוך בתוכנות הדשות.

"בשוק הצרכנים חלונות 98 יהיה המוצר המרכזי (בשנה הבאה). בשלב מאוחר יותר נייצר גרסת NT מיוחדת לבית; היא תהיה הבסיס הטכנולוגי המרכזי של המחר", אמר.

קרוב לוודאי שמשתמשים עסקיים יקבלו בברכה את אסטרטגיית ה־NT בלבד, בהתחשב בעובדה שחברות רבות ויתרו בכלל על חלונות 95 לטובת NT. כשתושלם הגרסה הסופית של חלונות NT 5.0, מתישהו בשנה הבאה, היא תכלול 27 מיליון שורות קוד. חלק ניכר מה"תפיחה" הזו הוא תוצאה של הוספת מרכיבים כמו מדריך מולטימדיה.

עדיין לא ברור עד כמה תצליח מיקרוסופט להפוך את NT לגרסה ידידותית למשתמש הביתי. ברור כי החברה מתבססת בהחלטתה על המחיר הצונח של זיכרון המחשב האישי, לצד קיומם של מעבדים בעלי עוצמה גדולה יותר – כגורמים שיביאו לכך שהמעבר ל־NT יהיה כדאי למשתמשים פרטיים. "היתרונות הנוספים מצדיקים (את המעבר של צרכנים ל־NT), ואנחנו סבורים שהמעבר הזה לא יהיה בעתיד הרחוק כל כך", אמר גייטס. "אבל קצב השינוי תלוי במהירות שבה יירדו מחירי הזיכרון, וכמובן בתגובת השוק. עלינו להמתין ולראות איך מדדים אלה ישתנו".

מגרש החנייה מפוצץ

סטיב ג'ובס נאם נאום שהיה מלא חזון וריק מתוכן. לפחות הוא אופטימי

חברת אפל עדיין לא [illegible]ה מהקשיים שאליהם נקלעה – אבל סטיב ג'ובס, שהיה אחד ממייסדיה, מבטיח כי מצב הדברים ישתנה. "אפל ידעה ימים קשים. היא טרם נחלצה מצרותיה לחלוטין אבל אנו עומדים לחולל תפנית", אמר ג'ובס ביום חמישי שעבר בכנס שנערך בסן פרנסיסקו.

ג'ובס, המכהן כמנכ"ל אפל לתקופת מעבר זה כמה שבועות, הדגיש בדבריו את השינויים הרבים שחלו בחברה בחודשים האחרונים, ושיבח את הקו של המוצרים החדשים שעומדת החברה לייצר. את הקו החדש הוא לא תיאר, אבל אמר שהמוצרים "נפלאים".

ג'ובס אמר, כי אפל "שוב מרתקת". "עובדיה עובדים במשך שעות רבות, והמכוניות לא עוזבות את מגרשי החנייה גם אחרי שש בערב, בימי חול כמו בסוף השבוע". כשנשאל אם כהרנתו כמנכ"ל זמנית, אמר ג'ובס: "כולנו זמניים", והוסיף כי הוא לא מחולל את התפנית באפל לבדו, "יש אנשים מוכשרים להפליא באפל".

ג'ובס הדגיש בדבריו כמה ממהלכי השינוי ה[illegible]נים באפל, כמו השינויים הפרסונליים במועצת המנהלים שלה ומסע השיווק החדש, המתנהל תחת הססמה:"חשוב באופן שונה". הוא דיבר גם על החלטתה של החברה לסיים את מדיניות הענקת הרשיונות, שלדבריו הוא אינו שבע רצון ממנה.

הוא ציין גם, כי אפל בוחנת את כל מערכות הייצור שלה. לדבריו, לחברה יש יותר מדי מוצרים ומודלים. "30% (מהמוצרים) הם חומר טוב מאוד", אמר. "70% אפשר לחתוך". הוא אמר כי ה־eMate, מכשיר חינוכי נישא, יפותח בשנה הבאה כמחשב רשתות שעלותו נמוכה. אפל גם תייצר מוצר לא יקר לצרכנים לתקופת חג המולד.

הוא ציין עוד, כי הגרסה הבאה של אפל למערכת ההפעלה שלה, ששם הקוד שלה הוא רפסודי, תגיע לחנויות בתחילת 1998 ותשווק בתחילה כתוכנת שרת. "תהיה צמיחה במשך הזמן", אמר ג'ובס. "אפל מצפה שהגרסה האחרונה של מערכת ההפעלה של המק, מק OS 8.0, תהיה הטובה ביותר שנוצרה אי פעם".

חברת היטאצ'י הציגה לפני שבוע את המחשב הדק החדש שלה, המבונה Super TFT LCD. העומק של המחשב, שכולל מסך, כונן קשיח, כונן סי.די רום, רמקולים ועוד, הוא 20 ס"מ, לעומת שטח ממוצע של 60 ס"מ שתופס כיום מחשב על שולחן העבודה. המחשב ישווק בארה"ב בתחילת 1998. פיתוחו של המחשב החדש מעורר שאלה קשה: אם ימשיך טרנד הצמצום בגודל המחשב האישי, איך נוכל להבדיל בעתיד בינו לבין מחשב נישא?

למוכשרים "פלאג־אין", מהשבוע ברשת, הוא אתר שמיועד להוציא את המשוררים מהמגירה ואת המתופפים מהמקלט, לצוות להם סוכן אישי, להחתים אותם על חוזים שמנים, ולהפוך אותם לעסק כלכלי שרופק כמו שעון. בדרך יש גם הרבה אידיאולוגיה על חשיפה של כשרונות צעירים, וכמובן אתר עשוי למופת שמספק קרש קפיצה נאה לתעשייה.

http://www.plug-in.com

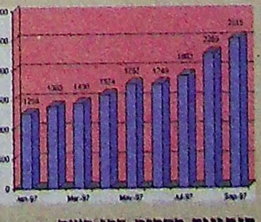
לקשי היום זה נשמע כמו בדיחה, אבל זה לא: ביל גייטס קיבל השנה העלאה של 5% במשכורת, והוא ירוויח 591,352 דולר במשכורת ובונוסים. גייטס, שהונו האישי נאמד כיום ב־36 מיליארד דולר, אינו בעל המשכורת הגדולה במיקרוסופט. סגנו, רוברט הרבולד, הרוויח ב־1997 1.2 מיליון דולר. אבל לא צריך לרחם על גייטס. מתחילת השנה הוא מכר מניות של החברה, שהכניסו לו סכום הקרוב למיליארד דולר.

למדוכאים המכון הלאומי לבריאות הנפש של ארה"ב הודיע לפני שבוע על פתיחת אתר לטיפול בתופעות חרדה. האתר מציע מידע לאנשי מקצוע ולציבור לגבי הפרעות כמו בהלה, אובססיוויות, פוביות ובעיות חרדה כלליות. מנהל המכון, סטיוון היימן, אמר כי באתר יפורסמו תוצאות של מחקרים שנערכו באחרונה במכון, והובילו לגילויים חשובים לגבי הסיבות להופעת הפחד והחרדה במות.

כתובת האתר:

http://www.nimh.nih.gov/anxiety

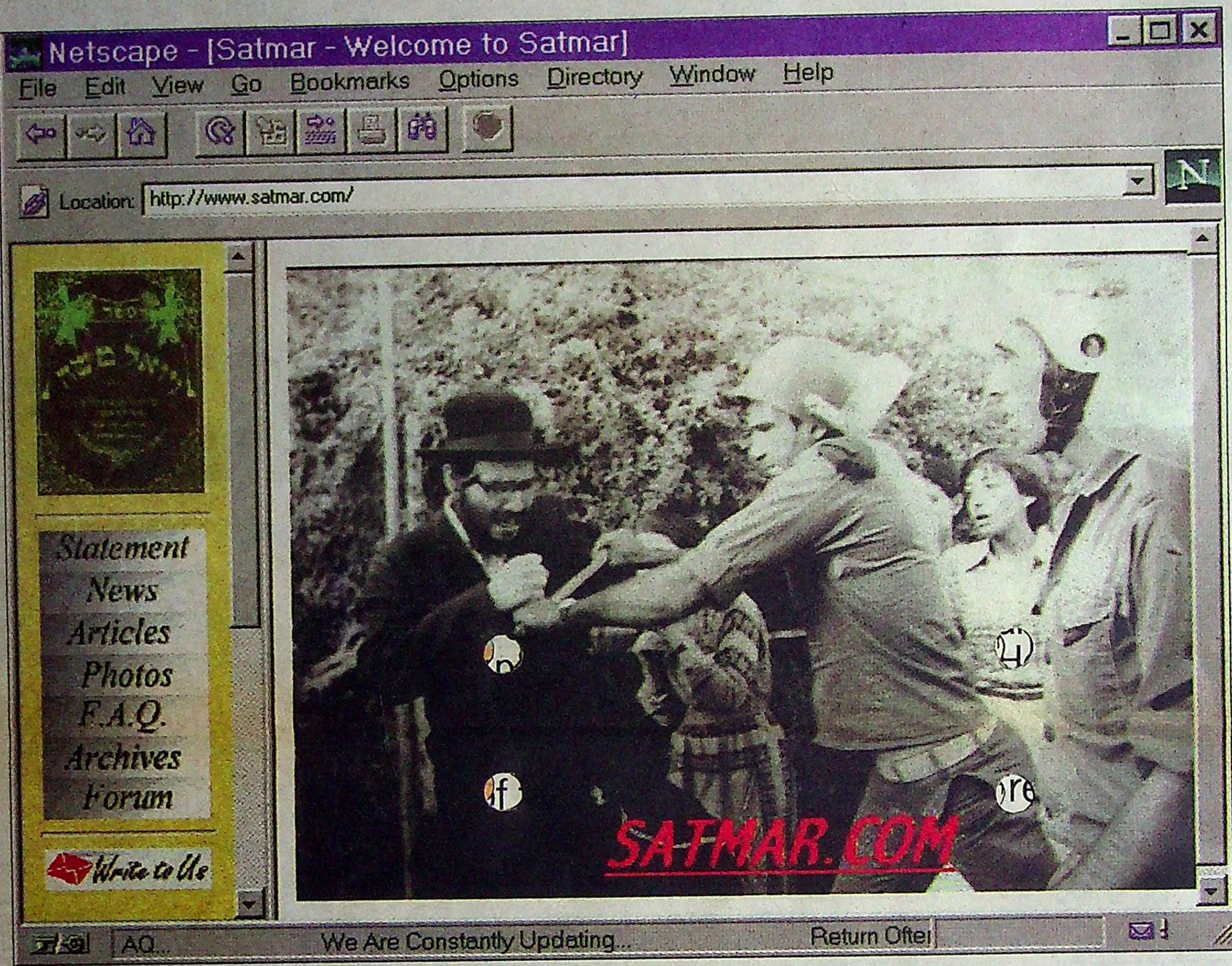
ומהנעשה בארצנו התאוששות נאה לעקומת הגידול במספר האתרים הישראליים ברשת. לאחר דריכה במקום בחודשים מאי־יולי, נרשמה באוגוסט קפיצה של 20% במספר האתרים, ובספטמבר נרשמה עלייה נוספת של 11%. האם לקראת סוף שנת הכספים משקיעים בעלי חברות בהקמת אתרים, כיאה לאנשי פיננסים מחושבים, או שמא זה רק עניין של שינויי מזג האוויר?

הנתונים בחסות דפי רשת – אינדקס אתרים ישראליים. אתרים מתים (404) מנופים מהספירה.

יותר משמשמרה הרשת על השבת, שמרה השבת על הרשת

יש מאות אתרים דתיים ברשת, מה הם עושים בשבת? "דו"ח אמין" מנסה לפתור את הבעיה ההלכתית

העולם הדתי איננו שמרני כלל וכלל כשזה מגיע לטכנולוגיה. במאות האתרים הדתיים ניתן למצוא, חוץ מדברי תורה, גם גימיקים מקוריים. מצלמה בכותל? יש שתיים, שתיהן מופעלות על ידי ישיבות בקרבת הכותל, המתחרות זו בזו. פתק וירטואלי לכותל? יש לא פחות מחמישה. אם תשלחו מסר, הוא ייתחב אל הכותל בידי בחורי הישיבה, שגם יבקשו תרומה צנועה של כמה עשרות שקלים. שתי חברות לבניית אתרים מצליחות מאוד במגזר הדתי: ירושלים הווירטואלית ונטמדיה. זה, כמובן, לא מונע מחברות אחרות להקים ולנהל אתרים דתיים: באתר "דפי זהב", למשל, מתארח אתר של המוהל הישראלי אליעזר שוחט http://www.mohel.co.il, ועוד רבים אחרים.

ההצלחה הזו מעניינת, משום שיש בעייתיות מסוימת בקשר שבין דת ואינטרנט. ראשית, יש הפוסלים את האינטרנט מכל וכל, וקיים אף אתר "סאטמר", שכל מטרתו להוריד את הגולשים מן הרשת הטמאה מיד, באמצעות כלי מסורתי – הפשקוויל. והפעם, פשקוויל אלקטרוני. אבל גם האתרים הדתיים המתונים יותר נתקלים בבעיה. והבעיה הגדולה מכולן היא השבת.

בניגוד לטלוויזיה, שם מציינים "צרלם ביום חול" בראיון עם אדם דתי שמשודר בשבת, באינטרנט לא תמצאו הצהרות כאלה אפילו אצל הגדולים שבאתרים הדתיים. המקביל למשדר הטלוויזיה הוא השרת. כידוע, כל אתר מתארח על מחשב שרת, הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה. האם מותר להפעיל אתר בשבת?

"סגור בסופי שבוע"

מנקודת המבט של המחמירים, הבעייתיות מתחילה בהפעלת השרת שעליו יושב האתר. השרת, על צוותי התמיכה שלו, פעילים בשבת. בעיה זו נפתרת על ידי עבודה עם שרתים זרים. "אחת הסיבות שבחרתי להשתמש בשרת אמריקאי", אומר בנימין כהן, סופר סת"ם מ־http://www.geocities.com/ Heartland/4792, "היא שבניגוד לשרת ישראלי, בשרת באמריקה הסיכוי שיהודי יעבוד בימים שאני איני עובד בהם הוא נמוך".

ממקור אחר שמעתי על חברה ישראלית שהעסיקה לא יהודים בשבת, כדי להימנע מעבירה (דתית, ובאחרונה גם אזרחית). עוד שמעתי על בעלי אתר דתי שדרשו, וקיבלו, מחברת נטמדיה שירות מיוחד: מי שגלש אליו בשבת קיבל הודעה מיוחדת, המציינת ששבת, ויש לרדת מהרשת. גם "נטקווין" http://www.netqueen.co.il ששייך לפורש מ"נטקינג", היה סגור בשבת, ובכניסה לו הוצב שלט "מצטערים, סגור בסופי שבוע".

אלה מקרים חריגים. לרוב השרתים אין סידורים מיוחדים להפעלת האתרים בשבת. חלק מהסיבה: אם רוצים לסגור את השרת בשבת, עולה השאלה מתי שבת בכלל? באינטרנט, השבת יכולה לחול הן אצל בעל האתר והן אצל המבקר בו – ולא באותו זמן. חלק מהזמן, השרת פועל בשבת, אך גם כאשר הוא אינו פועל בשבת, הוא משרת גולשים שאצלם שבת. מה עושים?

לשאלה זו נדרש הרב משה נוימן, מישיבת "אור שמח", http://www.virtual.co.il/education/education/ohr שדן בשאלה עם ספקיו מאתר "ירושלים הווירטואלית" כאשר הקימו את אתר ישיבת "אור שמח". "יש בעולם אזורי שעון שונים", הוא אומר, "ודעות

דו"ח אמין

עידו אמין

שונות בחוק היהודי לגבי מיקומם של האזורים, שצריך להתחשב בהן – והתוצאה עלולה להיות השבתת האתר למשך מחצית השבוע!". הוא משווה את הפעלת האתר להפעלת מכשיר פקסימיליה של רופאים, המופעל ביום שישי ונשאר מחובר לחשמל ובמצב המתנה בסוף השבוע. "חוץ מזה, אלה המחללים את השבת בביקור באתר שלנו, הרי הסיכויים רבים שאם לא אצלנו, הם יחללו את השבת באתר אחר, פחות 'כשר'".

דבר דומה אמר לי יוסי פרקש מאתר עמותת ההחזרה בתשובה "שופר" http://www.shofar.org.il, הקשורה ברב אמנון יצחק. "אם תשאל אותי – ואני לא רב! – מוטב שהגולשים יראו אותנו ולא את 'האסלר'".

אחד מהאתרים הדתיים הגדולים הוא "פרויקט ג'נסיס" ב־http://www.torah.org, המתגאה ב־15,000 תלמידים בקורסים אלקטרוניים לתורה ויהדות. ההתייחסות לגרשים כה רבים ממקומות שונים בעולם הביאה את הרב יעקב מנקן מפרויקט ג'נסיס לעיסוק בסוגיית השבת באינטרנט. על פי החישוב שלו, אם נרצה לסגור שרת למשך הזמן שבו השבת חלה בכל מקום בעולם, נגיע ליותר מ־36 שעות של שבת! לדבריו, כאשר באזור של הגולש לא נכנסה השבת, "מותר לשלוח דואר אלקטרוני ולצפות בעמודי רשת, ובהתאם האתר שלנו זמין ליהודים בכל העולם כמעט בכל עת, להוציא כמה שעות שבהן השבת שורה בכל מקום, מאוסטרליה עד הוואי". בנוסף, לאחר התייעצות עם הסמכויות המתאימות, החליטו בעלי האתר כי אין זה מחובתם למנוע מאנשים לגלוש בשבת.

על פי החישוב של מייק כהן מאתר "הסייבר תורה", http://www.ou.org, השייך לאיגוד הקונסרווטיווי, מגיעה השבת בחישוב גלובלי ל־48 עד 52 שעות. כהן הוא יוזם ויו"ר "הלשכה לשירותים רוחניים ולתורה באינטרנט" של הארגון הציוני העולמי, "אתר פופולרי לא יוכל לשרוד אם לא יפעל שעות כה רבות בשבוע", הוא אומר. הפתרון שלהם: שני שרתים – שרת בירושלים, שאינו מתוחזק בשבת, ועוד שרת בצפון קרוליינה, שמתוחזק על ידי גויים.

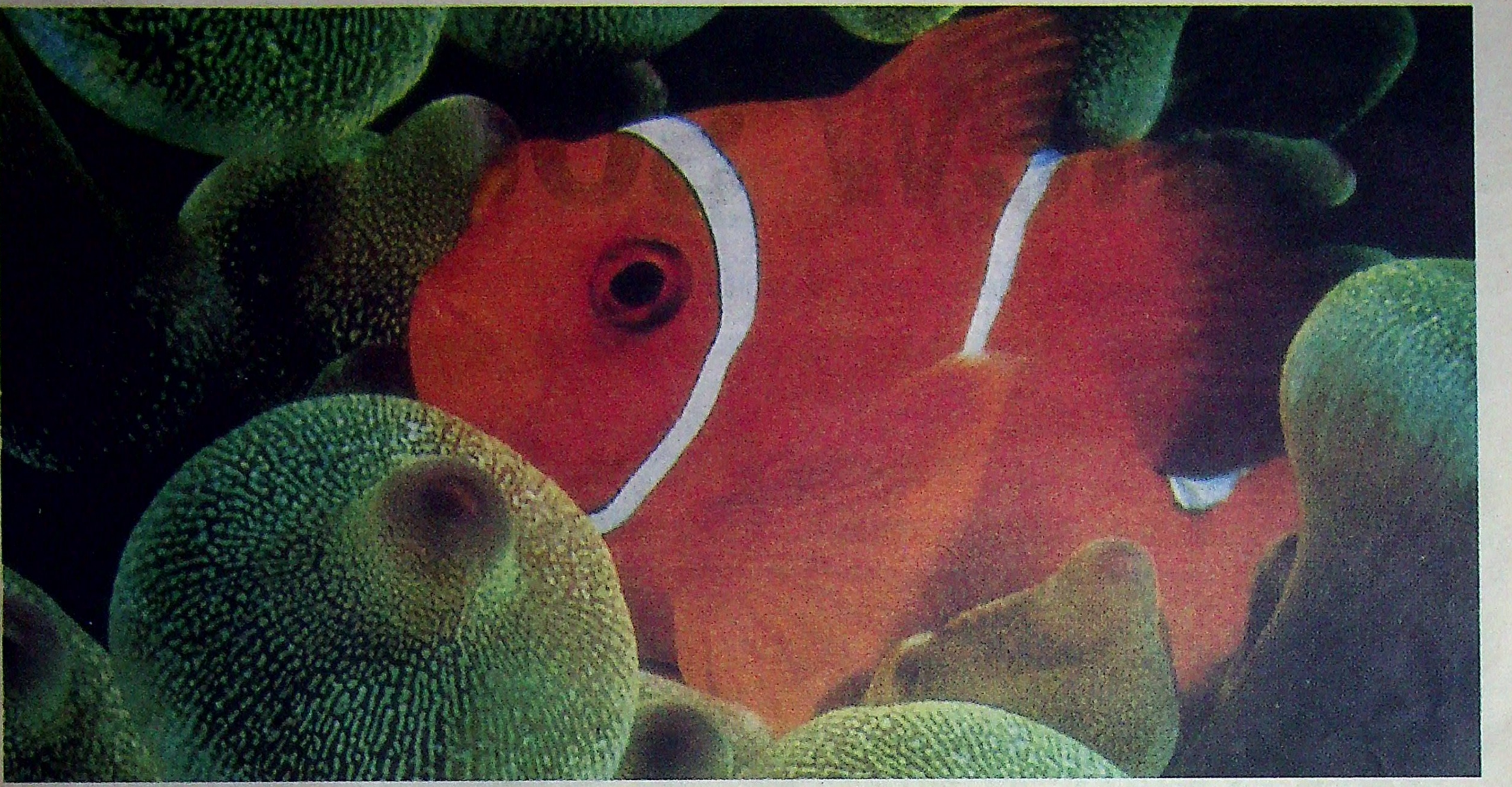
מה עושה יהודי באינטרנט בשבת?

ומה עם הבעיה השנייה – האם אין בפתיחת אתר באינטרנט משום חטא, גם בחול ובמיוחד

בשבת? "ומה עושה אדם חילוני באתר שתוכנו מיועד לאדם דתי?", שואל אוריה אדלר מאתר ישיבת "עטרת כוהנים" http://www.ateret.jer1.co.il. "השאלה הרלוונטית היא האם זו עבירה לגרום לאדם שאינו שומר שבת לחלל שבת בכך שהוא גולש לאתר שלי. אסור 'לעזור' לאדם לעשות עבירות. ויש עוד בעיות, האם בגלל האתר שלי הגולש יגלוש יותר זמן, ובכך אני מגדיל את חילול השבת, או שהוא גולש לפי זמן חודשי קבוע". הנקודה החשובה, לדעת אדלר, היא כי יהודי שומר מצוות ממילא לא יגלוש בשבת.

דעתו של אלי בירנבאום, מאתר "האוניברסיטה היהודית בסייברספייס" http://www.wzo.org.il/juice/index.html, שונה: על פי בירנבאום, דווקא כניסתם של חילונים לאתר היא שמצדיקה את הפעלתו בשבת. "גם אם היה לנו שרת משלנו, היינו מפעילים אותו 24 שעות ביממה", הוא אומר, "כי מטרתנו היא להביא רעיונות פרו־יהודיים מעניינים ויוצאי דופן, לאנשים שהרעיונות הללו לא יגיעו אליהם בדרך אחרת. העובדה שהם קוראים אותם בשבת היא פחות חשובה מהעובדה שהם פותחים את עצמם בפני זהות יהודית. אני אומר זאת למרות שאני יודע שיש כאלה שלא יסכימו עמי". בנוסף, אומר בירנבאום, מאחר והתהליך הוא אוטומטי, הבעיה אינה כה חמורה. "אינני גורם לאיש להיות מחלל שבת... הבעיה היחידה שאני רואה היא מקרה של קריסת האתר בשבת".

הסובלנות הזו תמוהה משהו לאודניים חילוניות, כשהיא באה מאתרים של גופים כמו אתר "עטרת כוהנים" הקשור לנדיב הידוע מוסקוביץ' או האתר של הרב אמנון יצחק. הרי לא אחת שמעו החילונים שהנהיגה בשבת היא היא הגורמת לאסונות ופיגועים, ונשאלת השאלה: האם הגלישה באוטוסטרדת המידע גורמת לפחות אסונות מאשר הנסיעה ברחוב בר אילן? ואולי ניתן דוגמה הפוכה: אם היו אותם דתיים בעולם האמיתי מגלים אותה סובלנות שמגלים אתריהם הווירטואליים, הרי במקום לזרוק אבנים על הנהגים, היו מציעים להם לנסוע במוניות של גויים.

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

רעיון מרושע

"היולט פקארד" פיתחה דג וירטואלי חדש שאורך חייו תלוי במספר ההדפסות שידפיס בעליו

דרור פויר

עוד חיה וירטואלית באה לעולם, והפעם: דג זהב. MOPy Fish הוא דג השעשועים שהוציאה חברת המדפסות היולט פקארד. כמו חיות וירטואליות אחרות, גם הדג מצויד באינטליגנציה. הוא יכול לנשק את בעליו, לעשות תעלולים, להתעצבן ולפתח אישיות. הבעלים חייב לטפל בדג, להאכיל אותו ולנקות אחריו, לקנות לו משחקים ברשת ולהיקשר אליו רגשית.

אבל אני ממליץ לא לעשות את זה. MOPy נוצר בחטא. למעשה, שמו הוא ראשי תיבות של Multiple Original Printing, רעיון חדש לפיו יש לשלוח הדפסות מקור רבות למדפסת, במקום להדפיס עותק אחד ולצלם במכונת צילום. הוויכוח מה יותר זול ואיך מקבלים את האיכות הכי טובה ממש לא מעניין אותי. מה שמעניין אותי – בעצם, מעצבן – הוא שחיי הדג תלויים במספר ההדפסות שידפיס בעליו. ידפיס הרבה, הדג יחיה. ייגש למכונת הצילום, הדג ימות. הצעצוע החדש של היולט פקארד רחוק מלהיות חינוכי או מבדר, בעיני הוא מרושע.

החיות הווירטואליות לא מחרבנות בבית ולא משאירות פרווה על הספות, אבל הן שמחות כשטובים אליהן ועצובות כשמתעלמים מהן, הן יכולות ללמוד ולהתרבות, ותאמינו לי שהן יכולות גם לעצבן. החיות הווירטואליות חיות באמת, והיולט פקארד פשוט לוקחת את הדג כבן ערובה. דמיינו לכם שחברה לייצור חיתולים תעודד שילשול בתינוקות כדי להוכיח שהחיתול שלה סופג הכי טוב. מישהו יכול להעלות דבר כזה על דעתו?

אפשר להוריד את הדג, בחינם, מאתר האינטרנט של היולט פקארד. אל תעשו את זה.

לרקוד עם זאבים

שותפה חדשה תצוד בשבילכם קובצי אודיו מסוג mp3

אופיר ירושלמי

mp3 הוא כרגע הדבר החם בתחום האודיו ברשת, למרות שבסך הכל מדובר בשיטה חדשה לדחיסת קובצי אודיו – לכאורה עניין חסר סקס־אפיל לחלוטין. לשיטת mp3 יכולת דחיסה של עד פי 12 מכל השיטות שהיו נהוגות עד כה, כך שקובץ אודיו באורך ארבע דקות באיכות CD (42 מג"צ), שתופס בדרך כלל כ־50 מגה, נדחס באלגנטיות לקובץ הרבה פחות מאיים של כארבעה מגה בלבד. כל זה אומר, ששיטת הדחיסה החדשה הפכה את קובצי האודיו לנגישים מתמיד.

לכן, באופן לא מפתיע, התחביב החדש המסתמן בקרב הגולשים ויושבי ה־IRC הוא איסוף של קובצי mp3. משפטים כמו "מוכן לתת שיר משנת 84' של אנני לנוקס תמורת 'בילי ג'ין' של מייקל ג'קסון" נצפו זה מכבר בערוצי IRC כדוגמת הערוץ mp3#, וברשת יש כמה אתרים המרכזים קבצים כאלה.

הבעיה היא, שעדיין קשה מאוד לאתר קובצי mp3, בעיקר בגלל שרק כ־30% מהקישורים לקבצים מסוג זה המצויים ברשת בכלל פועלים. וכאן המקום לספר על mp3wolf.

mp3wolf היא תוכנת רובוט מתוחכמת, שמטרתה לצוד קובצי סאונד ברחבי האינטרנט. התוכנה מתבייתת על קובצי ואתרי wav, midi וכמובן mp3, ומקטלגת אותם ואת האתרים שבהם הם מאוחסנים. גודל התוכנה 2 מגהבייט, ואחרי התקנה פשוטה היא מאפשרת לצאת לציד בלחיצת כפתור אחת.

תוכנת Mp3wolf פועלת בשתי דרכים: אפשר לצייד אותה בכתובת אינטרנט ספציפית שממנה רוצים לצוד קבצים, ואפשר לתת לזאב להתרוצץ חופשי ברשת, ולצוד מכל הבא ליד. האופציה השנייה היא, כמובן, האטרקטיווית ביותר.

הקבצים הניצודים מקוטלגים לפי סדר אלפביתי בעמוד אינטרנט נפרד, שאותו פותחת התוכנה באמצעות הדפדפן. ההתמצאות ברשימת הקבצים נוחה מאוד. לחיצה על הכפתורים בפאנל הפעולות מאפשרת הצגה של כל הקבצים, חיפוש קובץ ספציפי על פי מלה או משפט, או גישה לספרייה של אתרי mp3. ספריית האתרים היא דבר מצוין שמציעה התוכנה: כל אתר שהזאב צד מיתוסף לספרייה, כך שמלבד קבצים בודדים זוכה המשתמש גם באוסף נאה במיוחד של אתרי mp3. מהירות איסוף הקבצים היא כ־1,000 לשעה. התוכנה הופעלה במשך חמש שעות לניסיון, צדה 4,000 קבצים בארבע השעות הראשונות, ואז הגיעה לנקודת רוויה.

בסיום העבודה עם התוכנה נשמרות כל התוצאות, כך שבפעם הבאה לא צריך להמתין לחיפוש מחודש. הגרסה הלא רשומה של התוכנה לא מאפשרת חיפוש מתמשך. כלומר, לאחר יציאה מהתוכנה וחזרה אליה לא ניתן להמשיך מהנקודה שבה הופסק החיפוש הקודם, ויש להתחיל חיפוש חדש, או להסתפק בנתונים מהחיפוש הקודם.

בנוסף לתוכנה הזו מפיצה חברת MSW תוכנות נוספות, שיחד עם mp3wolf יוצרות סדרה נאה ביותר: wolfimage לאיתור תמונות וקובצי וידאו, phonewolf לאיתור כתובות וטלפונים, ועוד.

http://www.msw.com.au/mwolf/index.html

הששייה הפותחת

המשחקים החמים ברשת – תמונת מצב

משה פרסטר

פעם, מזמן, בימים הראשונים באינטרנט, היה קובץ הסימניות שלי מלא בכתובות של מוזיאונים, ספריות, מנועי חיפוש ואתרים בנושאי מדע וטבע (וסקס). אבל הוא הלך והצטמצם, עד שנותרו בו רק אתרי משחקים. היום, אני בעליו הגאה של Bookmark אחד בלבד, של האתר האהוב עלי. זהו אתר המשחקים The Adrenaline Vault (http://www.avault.com). האתר מתעדכן מדי יום ביומו במשחקים חדשים, מכל הסוגים והזנים. למרות שמדובר בדמויים (demos), שתמיד נגמרים בדיוק ברגע שאתם הכי נהנים, הם כל הזמן נעשים ענקיים יותר, ונוגסים באכזריות בחשבון הטלפון שלי (כמו גם ביחסי עם אשתי).

אחרי שעות של משחק מאומץ ועמל רב, אני גאה להציג לכם את ששת המשחקים החמים ברשת, נכון להיום.

1. Hexen 2 – הלהיט של אתרי המשחקים. זהו ההמשך המרצלח של "הקסן 1": תואם "קווייק", משחק אקשן בגוף ראשון מלא קוסמים רשעים, טירות אפלות, לחשים ושיקויים קטלניים, והכל בגרפיקה משובחת. 12.2 MB.

2. Take No Prisoners – משחק נוסף מבית היוצר של "הקסן". גיבור גברי, מגויד ומשורג שרירים, מסתובב בעיר הרוסה ומחסל יצורים עוינים. הוא לא חס על אף אחד מהם, וכמובן שהוא לא לוקח שבויים. מבט מלמעלה, שליטה נוחה ומשחק מהנה. 19.4 MB.

3. Scude – גיבור המשחק הזה הוא רובוט, שמסתובב בבית חרושת מוזר ורוחש יצורים. היצורים מנסים לחסלו, דווקא באמצעות טכניקה מעניינת של השלכת חלקים מגופם (בעיקר המוח) לעברו. לא הבנתי כל כך את רזי ההפעלה המורכבים, אבל הסאונד (בעיקר מטחי היריות) ריאליסטי ומצמרר. 14.4 MB.

4. Claw – משחק פלטפורמות יפהפה, נעים וקל. חתול מקפץ על משטחים צבעוניים, אוסף אוצרות קסומים ומחסל כלבים בעזרת חרב ואקדח תופי. 11.2 MB.

5. Motor Racer – מירוץ אופנועים כמו שאני אוהב: מהיר, מתרחש בנופים מקסימים, פועל באופן חלק (לפחות במחשבי רב העוצמה), והכי חשוב: לא ריאליסטי וקל להפעלה. 19.4 MB.

6. Nebula Fighter – משחק חלליות קלאסי: חללית קטנה (במבט מהצד) מפצפצת אלפי חלליות אויב, זבובוני חלל ומטאריטים בדרכה לפגוש את הבוס הגדול והמפחיד בסוף השלב. ממכר! 7 MB (בלבד).

A new source for news in English.

The International Herald Tribune and Ha'aretz have joined forces to publish a single newspaper, printed in Israel, that includes the entire edition of the International Herald Tribune plus a daily four-page section in English from Ha'aretz.

This combined newspaper delivers an international look at world politics, business, culture and sport from the International Herald Tribune, while providing local coverage of the day's news in Israel along with economics, commentary and entertainment listings from the pages of Ha'aretz.

On Friday, in addition to the four pages of local news, the newspaper will include a 24-page entertainment magazine that outlines the full television listings for the week, movie reviews and listings, community activities, art, theater, literature, food, restaurants, Voice of Music programming along with articles on lifestyle and night life.

With access to the vast reporting of its prestigious parent newspapers, The New York Times and The Washington Post, along with its own highly-distinguished staff of journalists around the world, the International Herald Tribune provides one of the world's most extensive news-gathering networks. With Ha'aretz's longstanding reputation of quality reporting, this partnership provides a comprehensive news package for Israel that is unmatched.

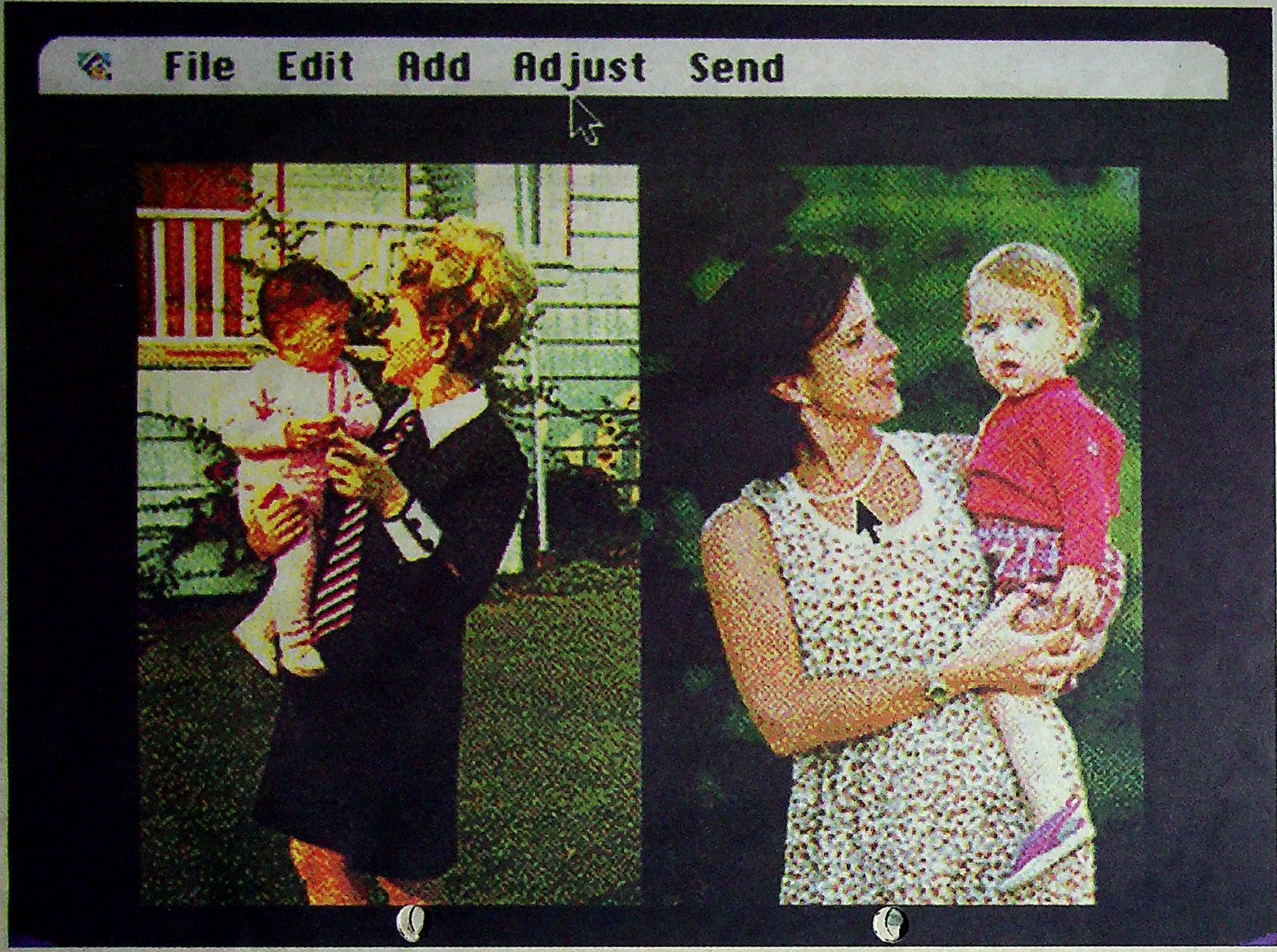
35 Shekels for the 1st month.

Have it delivered to your home or office for just 35 Shekels for the first month. Or pick it up at the newsstand.

For more information, call 03 512 1222.

THE WORLD'S DAILY NEWSPAPER

למצולם יש קשר לכתבה

מצלמות דיגיטליות: היתרונות והחסרונות, הטובות והרעות, העבר והעתיד

בצלאל פינקלשטיין

בשנה האחרונה חל גידול משמעותי במכירות של מצלמות דיגיטליות בעולם, והיצרנים מדווחים על קושי לענות על הדרישה הגוברת להן. לעומת זאת, השוק הישראלי של מצלמות אלה עדיין בחיתוליו. הסיבות לכך: ציבור הקונים לא מכיר את המוצרים הקיימים בשוק, וכמובן המחירים היקרים של המצלמות. אולם, יש מי שימצאו יתרונות משמעותיים במצלמה הדיגיטלית, שעשויים להפוך את רכישתה – למרות המחיר הגבוה – לכדאית. היתרונות המרכזיים הם אפשרות לצפייה מיידית בתוצאות הצילום, ואפשרות להעביר את התמונות למחשב ללא צורך בתיווכו של סורק.

עיקרון הפעולה של כל מצלמה מבוסס על הקרנת אור ממוקד, דרך עדשה אופטית, על גבי משטח הרגיש לאור. במצלמה רגילה מדובר בפילם, שיש לו שני שימושים: ליצירת התמונה ולשמירתה האנלוגית. במצלמה דיגיטלית, התמונה נוצרת כאשר רכיב אלקטרוני (לרוב מסוג CCD) נחשף לאור, ותכולתו מקודדת ומועברת לאחסון מגנטי. עיקרון הפעולה אמנם דומה, אבל במצלמה רגילה בסוף הצילום מגולגל הפילם קדימה, כך שנחשף שטח צילום חדש. במצלמה דיגיטלית, לעומת זאת, שמירת הצילום נעשית על מדיה שונה, ורכיב ה־CCD קולט את התמונה ומעביר אותה למקודד דיגיטלי.

מכך נוצר הבדל משמעותי בין המצלמה הדיגיטלית למצלמה רגילה: האפשרות לראות תוצאה מיידית, לעומת הצורך להמתין לפיתוח סרט הצילום של מצלמה רגילה על מנת לקבל תוצאה הנראית לעין. חלק מהמצלמות הדיגיטליות מציעות תצוגה מיידית של הצילומים, ומאפשרות למחוק צילום לא מוצלח. כמו כן, מכיוון שהצילום נשמר בצורה דיגיטלית, אין צורך בסורק כדי להכניסו למחשב.

זה אולי נשמע טוב, אך למצלמות דיגיטליות יש גם חסרונות, ובראשם המחיר. בסכום המספיק לקניית מצלמה דיגיטלית פשוטה, אפשר לרכוש מצלמה רגילה איכותית ביותר. החיסרון השני נעוץ באיכות הצילומים. ההפרדה (רזולוציה) המקובלת במצלמות הדיגיטליות הביתיות אינה עולה על 640x480 (VGA), הפרדה מספקת בהחלט לתצוגה על מסך המחשב, אך רחוקה מאוד מזו של פילם פשוט, המגיעה לכ־2,400 DPI. אז מי בכל זאת צריך מצלמה דיגיטלית? השימושים העיקריים הם בתחום המולטימדיה. מצלמה דיגיטלית היא במקרים מסוימים אביזר חובה לצורך יצירת אתרים, ובוודאי עמודי בית שמבקשים להציג את המשפחה, הבית והכלב. בנוסף, שימוש נרחב במצלמות נעשה במקצועות שמאות ותיווך דירות.

בכתבה זו נבדקו חמש מצלמות דיגיטליות, בקשת מחירים שבין 850 ל־4,000 שקלים, והן מוצגות מהזולה ביותר ליקרה ביותר. כל המצלמות שנבחנו, למעט Mavica, מצריכות חיבור למחשב דרך כבל טורי, כדי שניתן יהיה לעשות שימוש בצילומים. בעלי מחשב מקינטוש יוכלו להתחבר די בקלות, אך בעלי הפי.סי עלולים להתקשות במציאת יציאת תקשורת פנויה. אם יש לכם עכבר טורי ומודם, הרי שתפסתם את שתי היציאות הטוריות שיש בפי.סי מצוי. חיסרון נוסף שנמצא בכל המצלמות נובע מהשימוש בצג LCD. צג זה גורם לכך שצילומי חוץ באור יום, ובמיוחד בשמש קיצית, מקשים מאוד לראות את התמונה שעל גבי הצג.

מנגד יש לכל המצלמות יתרון חשוב: את הצילומים ניתן לשמור בקלות כקבצים בפורמט JPEG, כך שניתן להשתמש בהם כמעט מיידית.

VDC־100 של Mustek

מצלמת זו זולה משאר המצלמות שנבחנו בהפרש משמעותי. למרות המחיר הנמוך, המצלמה מאובזרת היטב. מצורפים לה נרתיק, רצועה, שנאי, כבלים לחיבור טורי למחשבי פי.סי ומקינטוש, תוכנת Twain להעברת הצילומים למחשב, ותוכנת iPhotoPlus 4 – תוכנה פשוטה לעיבוד תמונה.

ל־VDC־100 אין מסך LCD, כך שבעת הצילום המקורב (Macro) יש להיעזר בחיבור המצלמה למסך וידאו כדי למקד את התמונה. אגב החיבור לווידאו (NTSC) – אם יש לכם במחשב כרטיס טלוויזיה, ניתן להשתמש במצלמה כמקור תמונה לשיחות וידאופון דרך האינטרנט.

איכות הצילום היא עקב אכילס של המצלמה. יש שתי רמות של צילום, "רגיל" (רמת הפרדה של 320x240), ו"גבוה" (הפרדה של 640x480). בנוסף יש שתי אפשרויות מיקוד – "מקורב" ו"אין־סוף". התמונות שצולמו ברמה "גבוהה" היו כל כך לא ממוקדות, עד שספק אם אפשר לעשות בהן שימוש. הצילומים שנעשו ברמה "רגילה" היו קטנים, אך באיכות מעט סבירה יותר.

יצרן ומודל	מחיר בישראל (ש"ח)	מחיר בחו"ל ($)	הפרדה מקסי'	יתרונות	חסרונות
Mustek VDC–100	849	195	640x480	יציאת וידאו, מחיר נמוך	גם איכות הצילומים נמוכה
DC20 קודאק	1,249	180	493x373	קטנה, חמודה	הפרדה נמוכה יחסית
DS–7 פוג'י	1,999	320	640x480	איכות צילום טובה, יציאת וידאו	צורכת סוללות בקצב רצחני
MVC–FD5 סוני	3,600	490	640x480	שמירה בדיסקטים	גדולה, יקרה
DC50 קודאק	4,000	480	756x504	איכות צילום טובה מאוד, זום	יקרה

המצלמות הושאלו להערכה באדיבות "אופיס דיפו" וחברת סוני

למצלמה קיבולת של 20 צילומים ברמה "רגילה" או עשרה צילומים ברמה "גבוהה".

עניין אחר הראוי לשיפור הוא אפשרויות העברת הצילומים למחשב. למצלמה מצורף דרייבר ל־Twain, דהיינו – אפשר להעביר צילומים למחשב רק דרך תוכנות ציור ותוכנות דומות להן, שמתקשרות עם Twain. זה לא היה נורא כל כך, אלא שבגרסת התוכנה הזאת לא ניתן להעביר את כל הצילומים בפעולה אחת, ויש לבצע את הפעולה לגבי כל צילום בנפרד. לא נורא, אבל גם לא נעים במיוחד.

מחיר: 849 שקל לא כולל מע"מ.

DC20 של קודאק

חברת קודאק היתה בין הראשונות בתחום המצלמות הדיגיטליות, ועובדה זו מורגשת במוצריה. גוף המצלמה הזו קטן ממדים, ומתלבש בתוך כף היד בנוחות. ככלל, הגישה המנחה את החברה היא לצמצם את ההבדלים בין מצלמותיה למצלמות סטילס רגילות, כך שלמעט כפתורי ההדלקה, הצילום והמחיקה, אין למעשה שום שליטה נוספת ב־DC20 – נותר רק לכוון ולצלם. את שאר הכיוונים (של הפרדה לדוגמה) יש לעשות דרך תוכנת הקישור למחשב, אף היא מסוג Twain.

למצלמה מצורפים הכבלים הטוריים הרגילים, תוכנת PhotoEnhancer (מהז'אנר של PhotoDeluxe), ותוכנת PowerGoo, המאפשרת למשתמש לעוות להנאתו את פרצופיהם של חבריו.

המצלמה מספקת שתי רמות הפרדה, קטן (320x240) וגדול (493x373), ובשתיהן האיכות היא סבירה עד טובה. המצלמה מאפשרת לאחסן שמונה צילומים גדולים או 16 קטנים.

מחיר: 1,250 שקל לא כולל מע"מ.

DS־7 של פוג'י

זוהי מצלמת אמצע, הן מבחינת המחיר והן מבחינת הביצועים. גודלה הפיסי כגודל מצלמת סטילס בינונית. מאחור נמצא צג LCD, שבו ניתן לראות את התמונה כפי שתצולם, ולאחר הצילום ניתן לראות את הצילומים שכבר נעשו. יש גם אפשרות להשתמש ביציאת וידאו (NTSC) להצגת הצילומים במסך גדול יותר, ואף פונקציה מיוחדת ליצירת מצגת שקופיות אוטרמטית (Slideshow). את אפשרויות הצילום והפונקציות האחרות ניתן לבחור בקלות באמצעות גלגל מצבים המסומן בבירור.

הצילומים נשמרים על כרטיס זיכרון זעיר מסוג SmartMedia בקיבולת 2 MB, המספיק לשמירת 20 צילומים רגילים, או 40 צילומים חסכוניים. לאחר הצילום ניתן לשלוף את הכרטיס, ובעזרת מתאם אופציונלי, להעביר את הצילומים ישירות למחשב. למרות זאת, לא כדאי לסמוך על אפשרות זו. מכיוון שמדובר בטכנולוגיה חדישה יחסית, נראה שהסיכוי למצוא בישראל את כל החלקים הנדרשים להפעלתה קטן למדי.

למצלמה מצורפים כבלים לחיבור טורי למחשבי פי.סי ומקינטוש ותוכנה להעברת התמונות למחשב. בנוסף, מצורפת תוכנת PhotoDeluxe של Adobe, שהיא מעין Photoshop בגרסה פשוטה להפעלה.

איכות הצילומים שמפיקה המצלמה טובה. למרות שלמצלמה אין פלש, אפשר לצלם איתה בתוך הבית ובתנאי אור ירודים, ועדיין לקבל תוצאות טובות. הצילום במצב "רגיל" הוא בהפרדה של 640x480, והצילום במצב "חיסכון" הוא 320x240. למצלמה שלוש אפשרויות למיקוד, מקורב (Macro), קרוב, ואין־סוף, ושלושתם פעלו היטב.

חיסרון בולט של המצלמה הוא קצב צריכת הסוללות שלה. ארבע סוללות אצבע (AAA) חדשות הספיו בקושי להפעלת המצלמה במשך 20 ד[illegible]

מחיר: 1,999 שקל לא כו[illegible] מע"מ.

MVC־FD5 של סוני

למצלמת Mavica של סוני יש יתרון די רציני על המתחרים. את [illegible]לומים היא שומרת ישירות כקובצי JPEG על דיסקט פשוט. כשרוצים להשתמש בצילום, כל שנותר לעשות הוא העתקה לכונן הקשיח. אולי מסיבה זו, החברה לא מספקת תוכנה עם המצלמה.

המצלמה עצמה גדולה יחסית, ובנויה היטב. התמונה מוצגת במסך ה־LCD, בחלק האחורי של המצלמה, ויש תפריטים להפעלה שמופעלים על ידי כפתור חכם אחר. אחד היתרונות של המצלמה הוא הסוללה הנטענת שלה, המספקת כשעתיים של שימוש.

ל־Mavica שתי רמות צילום: "רגיל" ו"איכותי". בשני המקרים ההפרדה היא 640x480, וההבדל הוא באיכות התמונה ביחס לרמת הרחיסה. לרוב, לצילומים שנעשו ברמה "רגילה" היו פגמים האופייניים לדחיסה גבוהה של JPEG, הבאים לידי ביטוי בעיקר בצילום של משטחים אחידים, כגון ריבועים גדולים של צבע. צילומים ברמה "איכותית" אכן היו איכותיים בהרבה. דיסקט רגיל יכול להכיל 40 צילומים באיכות "רגילה", או 20 צילומי "איכות". ניתן להשתמש בפלש, אך זה לא מומלץ. רמת התאורה שלו גבוהה מדי, והופכת את הצילום לשטוח.

מחיר: כ־3,600 שקל כולל מע"מ.

DC50 של קודאק

שלא כמו DC20, DC50 אינה מיועדת למשתמש הביתי. יתרונה הבולט הוא ההפרדה הגבוהה שהיא מספקת – 756x504. כמו כן, היא גם היחידה הכוללת זום אופטי של עד פי שלושה. המצלמה מצוידת בפלש איכותי שניתן – ואף רצוי – לעשות בו שימוש. אפשר לצלם בשלוש רמות איכות: "טוב", "יותר טוב" ו"הכי טוב". למעט צילומים ברמת "טוב", איכות הצילומים שהיא מפיקה מצוינת. לאלו הרוצים לשמור מספר רב של תמונות יש אפשרות להכניס כרטיסי זיכרון בקיבולות שונות עד 40 MB (שמכיל עד 280 צילומים באיכות "הכי טוב"). כמו אצל אחותה הקטנה, העברת הצילומים נעשית דרך כבל טורי ישירות לתוכנת PhotoEnhancer.

זוהי ללא ספק המצלמה האיכותית ביותר במקבץ זה, וגם היקרה מכולן.

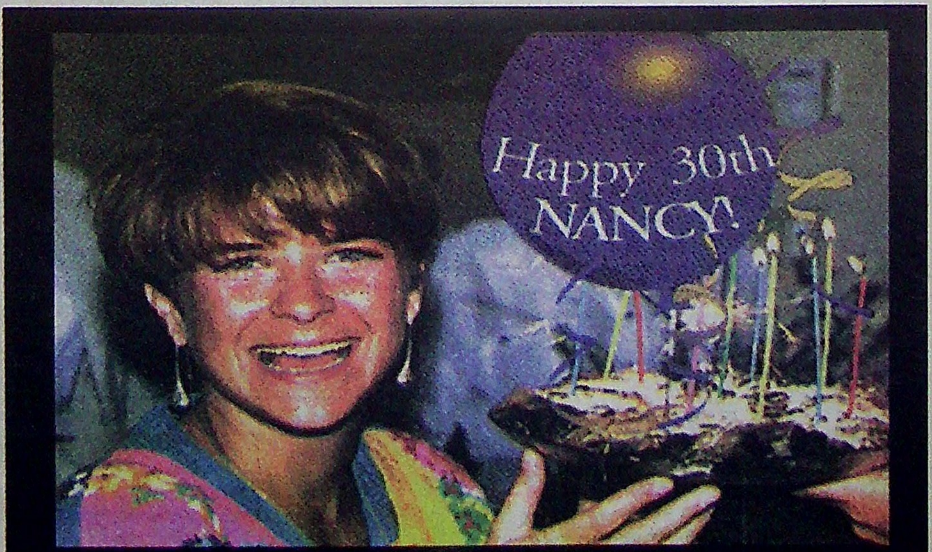
מחיר: 4,000 שקל לא כולל מע"מ.

יש עתיד

לפני שתרוצו לחנות הצילום הקרובה ותוציאו סכומים לא מבוטלים על מצלמה דיגיטלית, כדאי להתעדכן לגבי ההתפתחויות הצפויות בתחום זה בעתיד הלא רחוק. ראשית, נראה כי רכיב ה־CCD יוחלף ברכיבים חדשים, המבוססים על טכנולוגיית CMOS. שינוי זה צפוי להוזיל את המחיר ולשפר את ההפרדה בדורות הבאים של המצלמות.

התפתחות נוספת קשורה לפורמט חדש, ההולך ומתגבש, בקרב התאחדות חברות הענק – אינטל, מיקרוסופט ו־HP – ובתמיכתן של חברות אחרות כגון אפסון, קודאק, פולארויד ואחרות. מדובר בסטנדרט חדש בעל השם הקליט "Portable PC Camera '98 Design Guideline", המציע, בין השאר, להעביר את רוב הפעולות המסובכות של קידוד התמונה למחשב האישי. הסטנדרט מנסה גם לקבוע אחידות במתכונת חיבור המצלמה למחשב, פורמט חדש לשמירת הצילום ועוד. בחברת אינטל צופים כי

קבלת התקן האחיד תגרום לירידה משמעותית במחירים של מצלמות דור חדש אלו.

קפטן, הצילו!

קפטן שלום. הייתי רוצה להעביר חומר מהדפדפן למעבד התמלילים, אבל העברית יוצאת הפוכה.

רמי

הקפטן משיב: כדי לפתור את הבעיה מומלץ להשתמש בהופך עברית. תמצא אחד כזה ב־http://members.tripod.com/~Alon_A. העתק את החומר מן הדפדפן, והעבר אותו להופך העברית, בצע את הפעולה, והעבר את הטקסט המהופך למעבד התמלילים.

קפטן שלום. האם אתה יכול להמליץ (או לא להמליץ) על אפשרות כיווץ כונן בחלונות 95?

תודה,אורי

הקפטן משיב: למי שאינו יודע, ניתן להגדיר חלק ניכר מהכונן ככונן מכווץ, היכול להכיל כמעט פי 2.5 יותר מידע מאשר במצב בלתי מכווץ. אבל בחיים אין ארוחות חינם, והמשתמש משלם על השטח הנוסף בירידת מהירות פעולת הכונן ובסכנה תמידית של התמוטטות של כל המבנה הלוגי שלו. ירידת מחירי הכוננים הקשיחים מול סכנות הכיווץ הופכות קניית כונן נוסף או החלפתו לאפשרויות טובות יותר. אם בכל זאת תבחר (ואני לא ממליץ על כך) לכווץ את הכונן, תוכל לעשות זאת על ידי פתיחת "המחשב שלי", הקשה על הכפתור הימני מעל לסמן הכונן הקשיח, ובחירה ב"מאפיינים" ו־Compression.

הי קפטן. יש לי מודם 33,600 ואני לא מבין מדוע הוא תמיד מתחבר במהירות 9,600!

נפתלי

הקפטן משיב: נפתלי היקר. בדרך כלל מצליחה מערכת ההפעלה בהגדרת המודם ללא בעיות, אך לעתים, כמו במקרה שלך, היא זקוקה למעט עזרה. ראשית בדוק במדריך שהגיע עם המודם (או, אם אינך מוצא אותו, ברר את הפרטים עם ספק החומרה) את ה־Initializaion String (מחרוזת האתחול) של המודם למהירות 33,600. לאחר שמצאת עבור ל: המחשב_שלי/לוח_הבקרה/מודמים/מאפיינים/יצירת_קשר/מתקדם/הגדרות_נוספות, ועדכן את הערך שמצאת בתיבה. בהצלחה!

טי[illegible]שבוע:
אם בכל פעם שאתם נכנסים ליישום החביב עליכם אתם צריכים ללחוץ על Alt+Shift כדי להחליף שפה, ודאי תרצו להעריך את הטיפ הבא: עיברו ל־ המחשב_שלי/לוח_הבקרה/לוח_מקשים/שפה, ביח[illegible] את השפה הרצויה לכם, והקישו על "קבע כברירת מחדל".

קפטן יקר. איך הופכים קובץ מסוג אחד לסוג אחר, כמו קובץ doc לקובץ html, או קובץ mpeg לקובץ real audio?

יואב

הקפטן משיב: תוכניות שונות ממירות קבצים מסוג אחד של קובץ למשנהו. לא תמיד ניתן להמיר את הקבצים, וכמעט תמיד נפגמת איכות הקול או התמונה בעת ההמרה. המרה של קובץ doc ל־html ניתן לבצע אוטומטית ב־97 Office, או להשתמש בממיר התומך בתקן הוויזואלי של http://www.evrit.co.il. המרה של קבצים לפורמט real audio ניתן לבצע באמצעות התוכנה שבכתובת http://www.real.com/encoder/index.html.

קפטן שלום. אני לא מצליח לכתוב טקסט בעברית באתרים, ולחיצה על Alt+Shift לא עוזרת.

יהונתן

הקפטן משיב: אתה ודאי משתמש בקומיוניקייטור. אתרים רבים עדיין אינם תומכים בתיבות קלט עברית המתאימות לדפדפן זה. אם אתה מוטרד מאוד מהבעיה, תוכל לחזור ולהשתמש בנוויגייטור 3 או באקספלורר. כל כך פשוט להפוך את תיבות הקלט לתומכות קומיוניקייטור, שנפלא מבינתי מדוע לא עושים זאת מנהלי האתרים בעברית.

קפטן יקר. אני מחפשת אתר שבו אוכל ללמוד ספרדית, רצוי, כמובן, בלא תשלום. האם תוכל לעזור?

עמליה

הקפטן משיב: עמליה, רשימת קורסים ללימוד ספרדית באינטרנט אפשר למצוא ב: http://www.latintop.com/espannol/cursos.html
אוסף כלי עזר ללימוד השפה נמצא בכתובת:
http://www.lingolex.com/spanish.htm

לקפטן אינטרנט השלום והברכה. כיצד ניתן לגרום לקובץ קול להתחיל לנגן מיד עם העלאת הדף באתר שלי?

איתי

הקפטן משיב: לאקספלורר ולנטסקייפ שתי שיטות שונות לבצע את הפעולה, ולכן תיאלץ להוסיף שתי הגדרות לדף שלך. בנטסקייפ הפקודה היא embed, ותוכל למצוא הסבר מקיף לגביה ודוגמאות בכתובת:
http://search.netscape.com/comprod/products/navigator/version_3.0/multimedia/audio/how.html
הוסף את הפקודה bgsound לאקספלורר. מאחר שמיקרוסופט לא תיתן לך לצפות בתיעוד ללא הצטרפות (בחינם) למועדון המפתחים שלה, הרי ההסבר בקצרה:

bgsound src=url loop=n

url הוא הכתובת של קובץ הקול, n הוא מספר הפעמים שינגן הדפדפן את הקובץ. n=inifinite או n=-1 יגרמו לדפדפן לחזור ולנגן את הקובץ שוב ושוב.

חטא'ים

מציצנות

במבט ראשון ג'ני רווקא נראית בחורה נורמלית, אבל אז מתברר שלפני כמה חודשים היא הכניסה לחייה מצלמה דיגיטלית וחשפה את חייה לפני כל מציצני הרשת. "ג'ניקאם" היא המצלמה שהולכת עם ג'ני באשר תלך, וכן, רוב הזמן היא מוצבת בחדר השינה שלה ומתעדת לטובת האינטרנט גם תמונות כחלחלות למדי. ג'ני, סטודנטית נאה, ערכה את תמונותיה בארכיב מרשים ומסודר, וחולקת את כל רגעיה האינטימיים עם הציבור תאב הדעת. לסבלנים שבגולשים יש לינק גם לאתר צילומים חיים:

http://207.151.18.99

גסות רוח

מאחר שיום הכיפורים במילא לא יטהר אתכם מחטאים שבין אדם לחברו, כדאי שאם אתם כבר מלבינים את פניו של מישהו ברבים, תעשו את זה בסטייל. שלושת האתרים הבאים שואבים את השראתם מוויליאם שייקספיר. "יצרני העלבונות השייקספיריים" עושים שימוש נאה באוצר המלים של רומיאו ויוליה, ריצ'ארד השלישי, המלט וחבר מרעיהם, ומארגנים אותן מחדש רק כדי לייצר קובץ קללות עסיסיות, שהבנתן מצריכה מינימום הכרחי של השכלה ותרבות. לחיצה אחת ואתם מאוד נעלבים:

http://j–mac.nms.unt.edu/shakes.cgi

אתר תאום שיש לו גם גרסה מדברת:

http://alabanza.com/kabacoff/Inter–Links/cgi–bin/bard.pl

מעליבון מתוחכם שמאפשר לכם לייצר קללות כראות עיניכם ואחר כך לשלוח אותן אוטומטית לנמענים נבחרים:

http://www.emap.mtu.edu/mdh/Insult.html

גרגרנות (1)

לא מעט עמים הפכו את הבייקון לחלק אינטגרלי מארוחת הבוקר שלהם, אבל ב"מקדש הבייקון" מועלות פיסות בשר החזיר המעושנות לדרגת אלילות. יוצרי האתר לא רק אוהבים לאכול בייקון, מבחינתם – קחו להם את הבייקון, ואין להם סיבה לחיות. "המדריך המצולם המלא להכנת בייקון" יוביל אתכם צעד אחר צעד

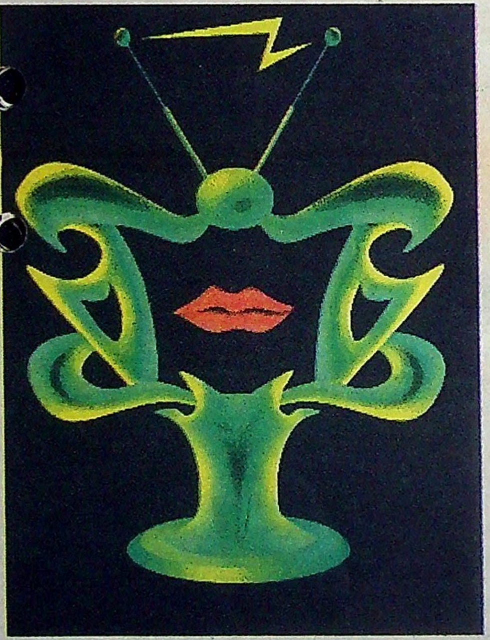
במסע גסטרונומי עתיר שומנים, והלינקים לעמודי בייקון אחרים יוכיחו לכם שאם זה המאכל החביב עליכם – אתם לא לבד. ברשימה המפרטת מדוע יש להעריץ את הבייקון יש טענות לפיהן הבייקון הוא גורם מעורר שמושך את בני המין השני ומחסן נגד מחלת הפרה המשוגעת. עמוד העדויות האישיות כולל חלומות רטובים על פנקייקס ממולאים חזיר מעושן.

http://www.bqnet.com/bacon

גרגרנות (2)

נכון שגלידות וממתקים אחרים נמכרים בלא מעט מקרים כפיצוי רגשי פופולארי, אבל באתר הבית של גלידות האגן דאז שוכללה הטכניקה עד בוטות. האתר כאילו נלקח מרומן רומנטי, ומחולק לתתי אגפים המכונים "התאוות", "הסיפוקים" וכדומה. התמונות המפתות של שפתיים לוקקות גלידות מצולמות בפילטר רך, ומעל מרחפת רוחה של הפינה "רגעי האגן דאז", שבה נרקם סיפור אינטראקטיווי המתרחש, כמובן, בבית קפה־גלידה הומה. הסיפור הסמי־כחלחל מתחיל בפגישה מקרית בין גבר לאשה החולקים שולחן בבית הקפה, ומי יודע לאן כל זה יוביל. כדי לרמוז לכם, הגבר מצולם לועס ברוב חשיבות את ידית משקפיו ומהרהר, בעוד שאת פניה של האשה אין רואים, אבל את רגליה המגורבות והמשוכלות רואים גם רואים.

http://www.haagen–dazs.com

פזרנות

"ניו יורק סטייל" הוא מרכז קניות וירטואלי, המביא אל הקניותהולים את מיטב התוצרת שיש לעיר הגדולה להציע. האתר מעוצב ומסוגנן כיאה למה שהוא מייצג, וניתן לחטט במדפיו הרבים בלי התחייבות. זה המקום להוציא הרבה הרבה כסף על תכשיטים ואביזרים של מעצבים כמו דונה קארן, קלווין קליין וקרולינה הררה, ואפילו קית הרינג. יש מציאות, כגון מחזיקי מפתחות מכסף במחיר של פנטהאוז בהרצליה פיתוח, ובגדי ספורט בהשראת מיטב מועדוני הכושר של ניו יורק.

http://www.nystyle.com/shopping/shophome.htm

רגזנות

אתר ההתרגזויות הטרנסצנדנטלי מלא ועמוס בסיבות מופרכות לחלוטין להתרגז, אבל לוקח את עצמו ברצינות תהומית. החברה המבלים את זמנם בערכון האתר הזה נורא כועסים על העיתונות, מתעבים את אלוויס, מתעצבנים למשמע פרנק זאפה, ואנשי המדע – עם התאוריות הלא רציניות שלהם – ממש מקפיצים להם את הפיוז. הכל מגובה במחקרים, סקרים ותיאודיות, ואם זה ממש מעצבן אתכם אתם יכולים להגיב:

http://www.pissedoff.com

רכילות

גם יוצרי "הסקנדל היומי" מקדישים כנראה את רוב שעותיהם להפניית זעם כלפי שאר העולם, והם חולקים את עמדותיהם וצקצוקי הלשון שלהם עם הציבור באתר צהוב למראה וקל לניווט, המכיל גם ארכיון עשיר של סקנדלים מן העשור הנוכחי. כל הסקנדלים מתועדים בתצלומים, והאחרון שבהם הוא כמובן פרשת הנסיכה דיאנה וצלמי הפפראצי. אפשר לחתום על מינוי יומי בדואר אלקטרוני:

http://www.dailyoutrage.com

חטטנות

"אמנות החיטוט באף – כרך שלישי" הוא שמו הרשמי של אתר הנוקט גישה אקדמית לפעילות הפנאי החביבה כל כך על נהגים ישראלים. ההיסטוריה של החיטוט באף נפרשת כאן בתוספת ניתוחים של רוח התקופה, ציורים ותצלומים מרהיבים המוכיחים כי מימי המצרים הקדמונים ועד ימינו עוסקים בני אדם בנבירה בנחיריהם. באתר מתפלאים על כי בימינו, בחברה שאינה הוששת לדון בפרהסיה בסוגיית האוננות, עדיין מוצנע עניין החיטוט באף, כאילו היה מדובר בחטא קדמון. יש גם דיון בשאלה הרת הגורל "החיטוט באף – לאן?", ומובאות דוגמאות מתחומי הספרות והאמנות.

http://jubal.westnet.com/hyperdiscordia/nosepicking.html

תאוות בשרים

איך למשוך נשים ולהשיג יותר סקס – זאת השאלה, והאתר שלהלן חושב שיש לו תשובה. זהו אתר מסחרי, המיועד למכירת מי קולון המבוססים על פרומונים, המכונים כאן "הנשק הסודי והבלתי נראה של הטבע". הפרומונים אמורים לגרום לבני המין השני לאבד את העשתונות מיד אחרי הרחרוח הראשון, ולהימשך אליכם ללא מעצורים. אם להאמין לעדויות באתר, גברים ונשים כאחד נמרחו מיד, והפילו ברשתם את כל מי שחשקו בו.

http://www.poole.intemet.co.uk/pher1.html

סקס ועוד סקס ועוד סקס, זה מה שמציע האתר הלא פורנוגרפי הזה, המחויב לסקס בטוח אבל לא בלתי מהנה. כל הסודות נחשפים כאן: איך להשיג אורגזמות כפולות ומכופלות, איך לתחזק מונוגמיה לוהטת, מה לעשות לטובת הגשמת הפנטסיות שלכם, ואיפה בדיוק נמצאת נקודת הג'י.

http://www.healthsex.com

אחרי שיעורי התיאוריה הנ"ל אפשר לעבור לשיעורים המעשיים. "האורגזמטרון" אינו רק המכשיר שהמציא וודי אלן בסרטו "ישנוני" – זהו אתר המכיל שאלונים שמהם אמורים גברים ללמוד איך לענג נשים. ניסיון להשיב על השאלון גילה כי 81% מהנשים נהנות במיוחד כשהן צופות בבני הזוג שלהן מטפלים בעצמם, וכי פור פליי אסור להתחיל רק שתי דקות לפני המופע המרכזי.

http://www.orgazmatron.com

ובהמשך לשיעורים המעשיים, ה"פוזישן מאסטר" יאפשר לכם לבחור שורה של קריטריונים שחשובים לכם באקט המיני – מי למעלה, מי למטה, כמה זמן יש לכם וכו' – וימליץ בחום על תנוחה מתאימה, שתופיע על המסך לצד איור צנוע ומרחיב דעת:

http://www.positionmaster.com

טריפים

העולם, מתברר, מלא יישויות מוזרות שמשמיעות קולות מוזרים וטוענות שהן באו ממקומות שמחוץ לגלקסיה. או זה לפחות מה שמתברר לעדר המסוממים החולקים את חוויותיהם עם מבקרי

לידיעת הגולשים

האתר. אתר הטריפים מיוחד לעדויות בשבועה של מי שניסו לעשן כל מה שלא היה מחוזק במסמרים, בדקו על עצמם כל סוג של סם המוכר לאנושות וחזרו משם על מנת להביא את הידע הנצבר לציבור.

http://www.lycaeum.org/drugs/trip.report

עישון

את הסיגרים הקובניים הנחשבים ביותר, אלה שעולים לא פחות מ־50 דולר לחתיכה, לא קל להשיג, ולא רק בגלל המחיר. בארה"ב למשל הם אסורים לפי חוק, מה שלא אומר שאנשים לא מתאמצים מאוד כדי לשים עליהם יד. אתר הסיגרים הקובניים לא ממש יגלה לכם איפה לקנות אותם, אבל ידריך אתכם כיצד להגות את שמם של הסיגרים השונים, מאחר שידוע כי סוחרים בקרנות רחוב המזהים את המעשן הטירון מיד מקפיצים את המחיר בעשרה דולר לפחות. חשקתם בפונסקה? מתים לעשן לה פלור דה קאנו? חולמים על הויו דה מונטריי? זה המקום לשבור את השיניים לפני היציאה לקניות.

http://www.cigargroup.com/pronoun

לאחר שנדחקו החוצה מכל מקום ציבורי, קמו מעשניה המדוכאים של אמריקה והקימו את העמותה הלאומית למען חירות העישון, הנלחמת בכל ניסיון חקיקתי שנועד להגביל את חירותם של מעשנים כבדים. אם אתם עומדים על זכותכם לחרב לעצמכם את הריאות, לשמר את השיניים ולהכתים את האצבעות, זה הלובי שחיפשתם. ערוך כאתר מחתרת מן השורה, אבל שופע מידע ורוח קרב:

http://www.speakup.org

שתייה (1)

לא פחות מ־3,400 מתכונים לערבוב אלכוהול מוגשים באחד האתרים הכי מעוררי הצימאון שידעה הרשת. תשכחו את מה שלימדו אתכם בקורס ברמנים: אם להאמין ליוצרי האתר המדהים הזה, מותר לערבב הכל עם הכל, בכל זמן. השיטוט באתר מתבצע בסיוע אינדקס לפי שמות הקוקטיילים או לפי רשימת המרכיבים שלהם, ואפשר גם לדלג מאופציה אחת לשנייה לפי המרכיבים שבמקרה יש לכם בבית.

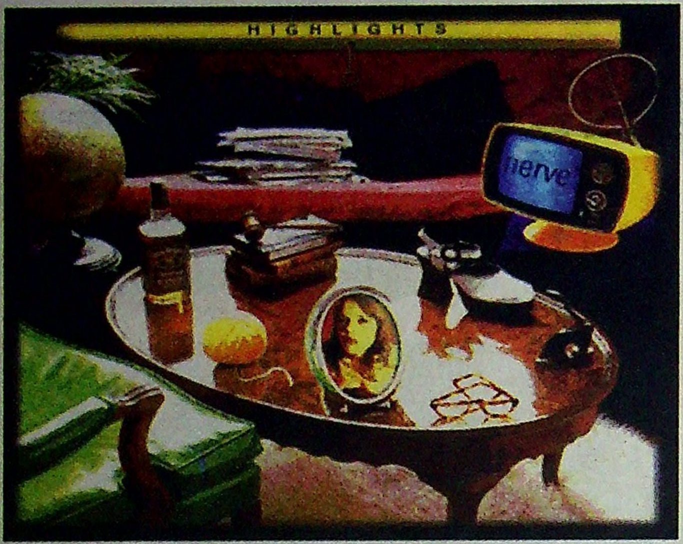
http://www.idrink.com

שתייה (2)

טוב, לא ממש משקה, אבל לא פחות מענג. "המדריך להכנת שיקויי אהבה" כולל כאלה המבוססים על אלכוהול, מתכונים מחומרים שמקורים מן החי, מתכונים המערבים סמים, המלצות מהקמה סוטרה, קלאסיקה עממית, מתכונים לטחינת הזבוב הספרדי – הידוע כאפרודיזיאק רב עוצמה – שיקויים המבוססים על צנוברים וירקות, ומה לא. האתר מתעדכן בקביעות, וממליץ על סמול טוק כטכניקת עזר לשיקויים.

http://www.santesson.com/aphrodis

אתרים חדשים

NerveMag שומר בכבוד על זכותו להיקרא מגזין און־ליין ארוטי, ולא פורנוגרפי. הגרפיקה הנקייה שלו מרהימה ביופיה, והוא מציג מבחר מרשים של תמונות עירום אמנותיות, מאמרים אינטליגנטיים, ומדורים בנושאים שכנים כמו ביקורות של ספרים וסרטים, קטעים נבחרים מספרות העולם, וכמובן חדר צ'אט לקוראי המגזין. שווה בהחלט.

http://www.nervemag.com

אתר ענק המוקדש למריה קארי, האשה והאגדה. קליפים, תמונות (כמעט 500), אינפורמציה, לינקים, חידות ומשחקים. עיסוק של שעות למעריצים.

http://www.mariah.net

קופת חולים מאוחדת מגישה לגולשיה, לצד מידע שימושי על הקופה, רופאיה, סניפיה, מכוניה ובתי המרקחת שלה, גם עצות רפואיות מועילות, שנגישות גם ללא חברים. באתר אפשר ללמוד על בריאות השיניים, בריאות כסגנון חיים, פעילות גופנית ועוד. חברים יכולים למצוא בעזרת מדריך אינטראקטיווי פרטים של רופאים המקבלים חולים באזור מגוריהם לפי שם או התמחות. לבריאות.

http://www.meuhedet.co.il

משלחת משותפת של המגזינים "נהרות" ו"טבע הדברים" יצאה לפני שבועיים למסע רפטינג במורד נהר האומו באתיופיה. כנהוג במקומותינו באחרונה, הצטיידה המשלחת בתקשורת לוויינית, שבעזרתה היא משדרת הישר לרשת תמונות ויומני מסע. שבטים מבודדים, חיות פרא והתמודדות עם איתני הטבע – הכל באתר המסע.

http://www.netvision.net.il/rafting

האתר הנחמד מאוד של "פז" לא חדש, אבל עם פרוץ החורף הוא מגיש לגולשים שירות שווה: "מכונת חישוב" שתבדוק – לפי נתונים שמזין המשתמש – מהי שיטת החימום האופטימלית בשבילכם.

http://www.paz.co.il/termo/saving.html

אבן נושא באוב, אבל טוב שיש את הרשת בשביל לטפל בו: "המקרר הבריא" הוא שמו של אתר חדש שקורא לכם להביט עמוק אל תוך מקרריכם, ולזרוק את כל הדרעק שאתם מגדלים שם כבר חודשים בתוך קופסאות פלסטיק לפח. יש עשרה טיפים למקרר בריא, ועוד שפע אגפים אחרים המטפלים בענייני תזונה ובריאות.

http://www.healthyfridge.org

עדיין לא מאוחר לשלוח שנות טובות. מי שמיצה את האופציות מוזמן לנסות בגזרנט:

http://www.gezernet.co.il/postcard

בהכנת המדור השתתפה: דפנה לוויינוביץ

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת אתרי הצ'אט הפופולריים ברשת על פי סקר של web21
(http://www.web21.com)

- http://www.activeworlds.com
- http://cybersight.com/cgi-bin/cs/ch/chat
- http://www.tribal.com/powwow
- http://wbs.net
- http://www.worlds.net/products/wchat/index.html
- http://wbs.net/webchat3.so?cmd=cmd_doorway:13engines
- http://www.acmeweb.com/webchat
- http://www.acmeweb.com/cgi-bin/ics-make-conf-room.cgi
- http://www.alter-zone.com
- http://tvchat.ultimatetv.com